עיריית רמת-גן

ישיבת הנהלה מורחבת מס' 49 א'

מיום ראשון, י"א בחשון תשפ"ב (17.10.2021)

באמצעות ZOOM

משתתפים: מר כרמל שאמה הכהן – ראש העיר, מר אדם קניגסברגר – מ"מ ראש העיר, עו"ד רועי ברזילי – סגן ראש העיר, עו"ד מנחם דוד – סגן ראש העיר, גב' עדנה וידל – המשנה לראש העיר, גב' שרית אסרף לוי – חברת מועצת העיר, מר ישראל זרי – חבר מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, מהנדס שלומי בן ששון – חבר מועצת העיר, מר משה וולמן – חבר מועצת העיר.

חסרים: גב' הגר יעקב – המשנה לראש העיר, מר צחי זליכה – המשנה לראש העיר, מר משה רווח – המשנה לראש העיר, מר אלי מוסרי – חבר הנהלת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, מר שמואל לרמן – חבר מועצת העיר, עו"ד זוהר ישרים – חבר מועצת העיר.

נוכחים: מר מוטי כהן – מנכ"ל העירייה, מר עזרא נחום – סמנכ"ל תפעול, רו"ח גלית שניידר מימרן – גזברית העירייה, עו"ד סהר פינטו – היועץ המשפטי, אינג' סיגל חורש – מהנדסת העיר, גב' מירב שורץ – מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר, גב' עמליה כהן – מנהלת מחלקת תכנון וארגון עירוני, גב' לבנת ניזרי – דוברת העירייה, עו"ד עינב בר כהן – רמ"ט רה"ע, קובי נח – מנהל אגף מערכות מידע, עו"ד ליה פרנקל בן יורם – מנהלת לשכת התאגידים, רוני יהודה - עוזר ראש העיר, מר חיים קאפח – אגף ביטחון ואכיפה, מר ירון שמואלי – מנכ"ל הפארק הלאומי, אדר' שי אללוף – אדריכל העיר ומנהל אגף תכנון ובניין עיר.

סדר יום:

1. **אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלת עיר מורחבת מס' 48 א'.**

   מציג: כרמל שאמה הכהן, ראש העיר.

2. **אישור העברת התכנון והביצוע של פרויקט כיכר הרמב"ם לחברה הכלכלית.**

   מציג: עזרא נחום, סמנכ"ל תפעול.

3. **אישור העברת פרויקט בית ספר יסודי ברג 1489 לחברה הכלכלית.**

   מציג: עזרא נחום, סמנכ"ל תפעול.

4. **המבנה העגול באגם בפארק הלאומי.**

   מציג: שמעון שומרוני, מנהל אגף ביטחון ואכיפה.

5. **אישור שינוי סעיף 9 בנוהל הסכם רשות שימוש במקלטים ציבוריים.**

   מציג: שמעון שומרוני, מנהל אגף ביטחון ואכיפה.

6. **אישור נוהל מתן היתר ארעי להצבת דוכן רוכלות במרחב הציבורי.**

   מציג: עו"ד רועי ברזילי, סגן ראש העיר.

7. **אישור נסיעה לכנס ערים חכמות בברצלונה 2021.**

   מציג: כרמל שאמה הכהן, ראש העיר.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> שלום לכולם, אחר הצהריים טובים. אני פותח את ישיבת הנהלת העיר מספר 49 א'.

1. אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלת עיר מורחבת מס' 48 א'. מציג: כרמל שאמה הכהן, ראש העיר.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> הסעיף הראשון על סדר היום – אישור תקציר החלטות הישיבה הקודמת, מספר 48 א'. למישהו יש הערות? אין הערות. מאושר פה אחד.

<u>החלטה:</u> **מאשרים תקציר החלטות ישיבת הנהלת עיר מורחבת מס' 48 א'.** **<u>הצבעה:</u>** **אושר פה אחד.**

2. אישור העברת התכנון והביצוע של פרויקט כיכר הרמב"ם לחברה הכלכלית. מציג: עזרא נחום, סמנכ"ל תפעול.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> סעיף מספר 2 – אישור העברת התכנון והביצוע של פרויקט כיכר הרמב"ם לחברה הכלכלית. בבקשה, עזרא, ממש בקצרה.

<u>מר עזרא נחום:</u> אני מבקש אישור הנהלת העיר להעביר את הפרויקט של שדרוג כיכר רמב"ם לידי החברה הכלכלית. האומדן הוא בסדר גודל של 10 מיליון שקל. שיקום של הכיכר, ללא שינויים תנועתיים.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> חידוש הכיכר, בקיצור, חידוש מן היסוד אבל.

<u>מר עזרא נחום:</u> כן. אמת.

גב' עדנה וידל: אפשר לשאול?

מר כרמל שאמה הכהן: כן.

גב' עדנה וידל: אני לא ראיתי שיש תוכנית כוללת כולל התכנון של חניה תת קרקעית, דווקא לאירועים הגדולים האלה. אני חושבת שהתוכנית צריכה להיעשות בתכלול של כל הנושא של החלק הוותיק של העיר, שמתוכנן עם השביל משד' הילד. אני לא חושבת שנכון להשקיע כסף בחלקיות, אלא בתוכנית כוללת, שהיא קיימת.

מר כרמל שאמה הכהן: מה זה כוללת? לא הבנתי. כוללת את מה?

גב' עדנה וידל: עם החיבור, עם רצועת,

מר אדם קניגסברגר: שד' הילד.

גב' שרית אסרף-לוי: עם שד' הילד, עם הצד השני של ה - -

מר כרמל שאמה הכהן: זה נעשה ביחד.

מר עזרא נחום: זה נעשה ביחד. זה יחד עם שד' הילד וגן המלך דוד והכיכר עצמה.

גב' עדנה וידל: אבל היתה תוכנית רחבה יותר, עזרא. היתה עוד תוכנית רחבה יותר.

מר כרמל שאמה הכהן: אני לא מכיר תוכנית רחבה יותר.

מר עזרא נחום: את מדברת על החניון?

גב' עדנה וידל: על הכול. על הכול. אני פשוט לא זוכרת כרגע. לא היה לי את הזמן להוציא את זה. אבל יש תוכנית שהיא מתכללת יותר והיא עולה בטח יותר מ-10 מיליון שקל, ואין טעם להשקיע 10 מיליון שקל כשזה מנותק לעשות את זה טלאים טלאים.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אבל לא מכיר שום תוכנית כזו, עדנה, אני לא זוכר. מתי היא עלתה?

גב' עדנה וידל: דיברנו על זה, על התוכנית הזאת.

מר מוטי כהן: אני אומר שהיו בעבר הצעות על הכיכר למטה לבנות חניון ועל זה לבנות מגדל, ואחרי זה אמרו – נוותר על המגדל ויהיה חניון. העלויות הן עתק. זה לא ריאלי.

גב' עדנה וידל: כן. ואמרו שיחברו את צומת לבבי גם, באיזו שהיא רצועת שביל, באיזה שהוא שביל.

מר עזרא נחום: צומת לבבי, אנחנו נשנה את התנועה כאשר נעשה את ה-נת"צ ברחוב ביאליק והרצל, לא בשלב זה.

גב' עדנה וידל: חבל. אני חושבת שצריך לשלב את זה גם עם שבילי אופניים, גם עם כל מה שצריך. לעשות תוכנית אחת גדולה ולהתחיל לבצע. הרי היא קיימת ברמת העיקרון.

מר מוטי כהן: התוכנית עם אופציה לאחד עם משרד התחבורה מעיר לעיר ... להשאיר את כיכר רמב"ם כפי שהיא כך, זה לא כבוד רב לעיר. אנחנו משקיעים כל כך הרבה כסף בכיכר רמב"ם,

גב' עדנה וידל: בסדר, אבל היה זמן לתכנן תוכנית גדולה יותר.

מר מוטי כהן: במיוחד לקראת אירועי ה-100 של העיר רמת גן, זה לא מכובד.

מר כרמל שאמה הכהן: אני לא מכיר תוכנית רחבה יותר, ריאלית. אני לא מכיר כזאת.

גב' עדנה וידל: סיגל, זה נכון? יש תוכנית רחבה יותר.

אינג' סיגל חורש: אני לא מכירה תוכנית רחבה יותר.

גב' עדנה וידל: או קיי.

מר כרמל שאמה הכהן: אני גם לא מכיר.

מר אדם קניגסברגר: כרמל, אני אעדכן את עדנה. היו מספר דיונים בנושא כיכר רמב"ם וגם החניון ממול, היו דיונים, אף דבר לא אושר. גם בקדנציה הקודמת היו הצעות, אבל לא אושר. היו תוכניות רבות, אבל שום דבר לא אושר. עכשיו נראה לי שזה הגיוני מה שראש העיר מבקש, לקראת שנת ה-100, לנסות לשפר את חזות העיר כמה שאפשר. הכיכר מוזנחת מאד, בייחוד גם שד' הילד, יש שם הזנחה גדולה, צריך לחדש את זה, לנקות את זה, לא רק במקום הזה, אלא גם ברחוב ביאליק, ברחוב הרצל, כל האזור צריך לקבל איזה שהוא שדרוג לפני שמטילים את כל התוכנית הגדולה שבאמת צריכה להתבצע, אבל זה יותר מאוחר, זה ייקח הרבה זמן. לקראת שנת ה-100 אין ברירה אלא חייבים לשדרג את מה שאפשר כדי שהעיר תיראה קצת יותר יפה.

גב' עדנה וידל: אם הזכרת כבר את רחוב הרצל, אז צריך לעשות שם איזה שהוא ניקיון כללי ולתת חזות שונה, כולל ה'הומלסים' שמסתובבים שם ברחוב הרצל. יש עוד הרבה בעיות לטפל, אז לתכלל את כל הבעיות ביחד ולחדש את המקום ולעשות את זה מכובד. אם המנכ"ל מדבר על מכובדות, אז גם הסיפור הזה של 'הומלסים' שישנים שם ונמצאים בחצרות ואפילו מסכנים את הנערות והנערים שחוזרים מאוחר בלילה. אז אני מבקשת לקחת את זה בחשבון. ואו קיי, חשבתי שיש תוכנית אחרת.

מר כרמל שאמה הכהן: הסעיף שעל סדר היום הוא רק אישור העברה לביצוע לחברה הכלכלית. כלומר, עוד יוצג התכנון.

גב' עדנה וידל: נכון, הוא גם לא הוצג. ואני רוצה לשאול את קובי, המנכ"ל,

מר אדם קניגסברגר: אין עדיין תכנון מפורט.

גב' עדנה וידל: אני פשוט לא יכולה להשתתף כרגע, אז אני עושה pause.

מר אדם קניגסברגר: כרמל, מה שאני כן מבקש, התכנון ניתן לחברה הכלכלית, בהחלט הגיוני וכך הלאה. יחד עם זאת, בשלבי התכנון, כאשר יתחילו עור וגידים לתוכנית הזאת, צריך להציג את זה באיזה שהוא אופן לחברי הוועדה כדי שיביעו את דעתם, אם זה הכיוון המתאים וכך הלאה, כי זה קשור גם לשימור האזור הזה.

מר מוטי כהן: ברגע שנגמור את התוכנית אנחנו נציג אותה, אין שום בעיה.

מר כרמל שאמה הכהן: עוד שאלות?

מר אדם קניגסברגר: אני בעד התכנון הזה, להעביר את זה.

מר כרמל שאמה הכהן: מאושר פה אחד.

החלטה:

מאשרים העברת התכנון והביצוע של פרויקט כיכר הרמב"ם לחברה הכלכלית.

הצבעה:

אושר פה אחד.

3. אישור העברת פרויקט בית ספר יסודי ברג 1489 לחברה הכלכלית.

מציג: עזרא נחום, סמנכ"ל תפעול.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> סעיף מספר 3 – אישור העברת פרויקט בית ספר יסודי ברג 1489 לחברה הכלכלית. כן, עזרא.

<u>מר עזרא נחום:</u> בהתאם לפרוגרמה והבינוי העתידי במזרח העיר, אנחנו נדרשים לתכנן ולהקים בית ספר במערב תל השומר, ואנחנו מבקשים להעביר את התכנון והביצוע לחברה הכלכלית.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אני לא רואה מה יש עוד לדון פה, אלא אם כן מישהו רוצה.

<u>מר עזרא נחום:</u> אנחנו פשוט מחויבים על פי ההסכם עם החברה הכלכלית שכל פרויקט שמעבירים לחברה הכלכלית, מעבירים את זה לאישור הנהלת העיר.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> יש לי הערה למה שכתוב. בשורה השניה, במכתב של קובי, כתוב שסיום הפרויקט בהתאם לאכלוס שכונות רמת גן ותמ"ל 1023. היה רצוי שיהיה פה איזה שהוא תאריך יעד.

<u>מר עזרא נחום:</u> אנחנו בשלב זה מתכננים ואנחנו צריכים לראות את קצב האכלוס והוצאת רמ"י את כל הדירות לשיווק. אני לא אבנה בית ספר כאשר אין מספיק תלמידים. אנחנו יודעים בעתיד שאמור להיות שם, לקום בית ספר בהתאם לצפי של התכנון והשיווק של יחידות הדיור, אבל אנחנו מתחילים עכשיו בתכנון, בביצוע עדיין לא.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> מקובל.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> טוב, מאושר פה אחד.

<u>החלטה:</u>

מאשרים העברת פרויקט בית ספר יסודי ברג 1489 לחברה הכלכלית.

<u>הצבעה:</u>

אושר פה אחד.

מר כרמל שאמה הכהן: אני דוחה את סעיף 4 לסוף, כי זה הסעיף לדעתי שהכי הרבה נעסוק בו.

5. אישור שינוי סעיף 9 בנוהל הסכם רשות שימוש במקלטים ציבוריים. מציג: שמעון שומרוני, מנהל אגף ביטחון ואכיפה.

מר כרמל שאמה הכהן: סעיף מספר 5 – אישור שינוי סעיף 9 בנוהל הסכם רשות שימוש במקלטים ציבוריים. שומרוני, בבקשה.

מר חיים קפאח: זה לא שומרוני, זה קפאח פה.

מר כרמל שאמה הכהן: קפאח, בבקשה.

מר חיים קפאח: בסך הכול אנחנו רוצים להעיר את תשומת לבכם לגבי השינוי שאנחנו מדברים על הארכת תקופת ההתקשרות מעל 5 שנים. בפועל הוסמכה הוועדה לשיכון ומקרקעין בראשות ראש העיר, במקום עוד פעם להעלות את זה להחלטה של מועצת העיר. גם ככה מועצת העיר הסמיכה את הוועדה לקבל את האחריות, אז זה מיותר שעוד פעם, אחרי 5 שנים, לגבי הארכה להעלות עוד פעם למועצת העיר, אלא להמשיך בנוהל הקיים ושהוועדה לשיכון ומקרקעין תקבל את ההחלטה להמשיך מעל 5 שנים. זה התיקון שאנחנו רוצים להוסיף.

מר כרמל שאמה הכהן: הערות? הצעות?

עו"ד דוד מנחם: אתה יכול לחזור שוב על המשפט האחרון שאמרת?

מר חיים קפאח: כן, אני אגיד עוד פעם. במקום שאחרי 5 שנים של ההארכות, הרי מי שמקבל את החוזה לשכור את המקלט זה לשנה, אחרי שנה אוטומטית זה מוארך בשנתיים, אחרי שנתיים אפשר להאריך את זה בעוד שנתיים, זה בסך הכול 5 שנים. 5 שנים זה ברשות של, מועצת העיר הסמיכה את ועדת שיכון ומקרקעין להאריך את ההארכות האלה. מעל 5 שנים, יישאר באותו תהליך, לא צריך לחזור למועצת העיר, אלא שוועדת המקרקעין תמשיך בהחלטה, כי בעצם מי שממנה את ועדת מקרקעין זו מועצת העיר.

עו"ד דוד מנחם: מצוין.

מר חיים קפאח: זה השינוי.

מר כרמל שאמה הכהן: או קיי, עוד הערות? אושר פה אחד.

גב' עדנה וידל: שמעו את מה שאמרתי?

מר כרמל שאמה הכהן: לא, עכשיו שומעים אותך.

גב' עדנה וידל: אז סליחה, אני רוצה להתייחס לנושא של המקלטים ל-5 שנים. אני חושבת שזה לא יכול להתארך אוטומטית. 5 שנים זה פרק זמן מאד נכבד ואחרי 5 שנים צריך להביא את זה שוב. אנחנו לא יודעים מי תהיה ההנהגה בעוד 5 שנים, יכול להיות שהיא תהיה סבורה אחרת.

מר כרמל שאמה הכהן: מה זה עדנה, מה זה אנחנו לא יודעים? עדנה, זה כפירה מה שאמרת עכשיו. אני אגלה לך סוד, אנחנו לא יודעים מי יהיה פה מחר.

גב' עדנה וידל: אני רוצה להבהיר את עצמי. אני רוצה להבהיר. כשאני אומרת הנהגה, לא אמרתי נכון, אני אומרת אנשי המקצוע, בסדר? אנשי המקצוע יהיו סבורים אחרת שנכון לנהוג במקלטים, אני לא מדברת עלינו, אז יכול להיות שירצו לשנות. אז אני ממש מבקשת, 5 שנים זה יפה, אחרי 5 שנים שוב נדון. 5 שנים זו תוכנית חומש.

מר חיים קפאח: אבל בכל מקרה, מי שמחליט, הוועדה המקצועית, זאת ועדת שיכון ומקרקעין.

עו"ד דוד מנחם: נכון.

מר חיים קפאח: היא מחליטה, לא אף אחד אחר.

גב' עדנה וידל: סבבה, אין לי שום בעיה. אז אני אומרת, אני מתכוונת לאותם אנשי מקצוע, לאותה ועדה, האנשים מתחלפים בה לפעמים, הראייה משתנה, הדברים יכולים להשתנות ב-5 שנים. מה אנחנו יודעים? אחרי 5 שנים נדון מחדש.

מר חיים קפאח: עדיין הוועדה היא בראשות ראש העיר.

גב' עדנה וידל: בסדר, אז מה? ראש העיר שאל – זאת ההערה שלי. אני כמשנה לראש העיר אומרת – רגע, רב לכם, 5 שנים נעצור, נעשה חושבים מחדש. אולי תהיינה לנו מסקנות, למה שנוותר על זה?

עו"ד רועי ברזילי: אני הבנתי שזה עד 5 שנים.

עו"ד דוד מנחם: עדנה, מה שאת אומרת זה מה שכתוב. אם לא קראת – תסתכלי שוב.

מר אדם קניגסברגר: בדיוק. בדיוק.

גב' עדנה וידל: אני לא הבנתי את זה ככה, אבל בסדר.

עו"ד דוד מנחם: יתרה מכך, גם ב-5 שנים, יש שם 3 חלקים – שנה ראשונה, עוברת שנה שניה, עוד שנתיים, עוד שנתיים – סך הכול מה שאומרים שבמקום שאותה ועדה של שיכון ומקרקעין, כמו שאמרת שמתחלפים האנשים,

גב' עדנה וידל: אבל, מנחם, אני קראתי את זה. אני מדברת על זה,

עו"ד דוד מנחם: שניה.

גב' עדנה וידל: שניה, שניה, לא, אתה לא עונה לי, לא, מנחם, אני קראתי.

עו"ד דוד מנחם: את לא נותנת לי לסיים את המשפט.

גב' עדנה וידל: אבל אני קראתי את זה. אתה עכשיו טוחן את מה שכבר קראתי.

עו"ד דוד מנחם: אני הבנתי, אני לא אמרתי שאת לא מבינה, לא אמרתי שאת לא מבינה.

גב' עדנה וידל: טוב, בסדר, תתקדמו קדימה. בסדר.

עו"ד דוד מנחם: שניה. מה שאמרת זה מה שכתוב, חיים הוסיף שאחרי כן זה חוזר לוועדת שיכון ומקרקעין שתבחן את זה מחדש וזה לא יהיה על פי אותו נוהל.

עו"ד רועי ברזילי: עסקה מעל 5 שנים במקרקעין דורשת אישור מועצת עיר.

עו"ד דוד מנחם: רועי, תקשיב, זה לא מקרקעין, אחד.

עו"ד רועי ברזילי: זה מקרקעין, מה זה?

עו"ד דוד מנחם: שניה. אלו 3 עסקאות. הסברתי כרגע, תסתכל בדפים שלך, יש לך שנה ועוד שנתיים.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אני מדבר על החלק שמדבר על מעבר ל-5 שנים,

עו"ד דוד מנחם: מעבר ל-5 שנים, אבל העסקה,

עו"ד רועי ברזילי: שניה רגע, תקשיב שניה, תן לי לסיים. אני לא מדבר על החלקים הראשונים, 5 שנים בסדר. אבל מ-5 שנים ומעלה, זה

צריך לפי סעיף 188, אנחנו צריכים להעביר את זה במועצת עיר, אי אפשר בוועדה לבד. זה מה שאני אומר.

עו"ד דוד מנחם: רועי, בוא לא ניכנס עכשיו לתכנון ובניה.

עו"ד רועי ברזילי: זה לא קשור לתכנון ובנייה. למקרקעין של העירייה. מעל 5 שנים זה עסקה.

דובר: רועי, אבל אם המועצה מסמיכה את הוועדה,

עו"ד רועי ברזילי: המועצה כן, המועצה יכולה להחליט בפני עצמה, אבל ... צריך לבוא למועצה.

עו"ד דוד מנחם: בואו נעשה עוד יותר מעניין. אמרת לפי סעיף 188. באיזה סעיף?

עו"ד רועי ברזילי: לפקודת העיריות.

עו"ד דוד מנחם: אבל פה זה לא אתה מקבל את זה ל-5 שנים.

עו"ד רועי ברזילי: מה זה משנה? הוארכה לך התקופה מעבר ל-5 שנים, זו עסקה.

עו"ד דוד מנחם: ב-3 פעימות.

עו"ד רועי ברזילי: מה זה משנה כמה פעימות?

עו"ד דוד מנחם: אני אסביר לך.

עו"ד רועי ברזילי: טוב, אני לא יודע.

עו"ד דוד מנחם: עסקה זה לא ל-5 שנים, זה לשנה ואחרי כן נדמה לי לעוד שנתיים,

עו"ד רועי ברזילי: במצטבר זה מעל 5 שנים.

גב' שרית אסרף-לוי: 1 ועוד 2 ועוד 2 זה 5. עכשיו אתה רוצה להוסיף על ה-5 שנים?

עו"ד רועי ברזילי: מעל 5 שנים יש שם.

עו"ד סהר פינטו: רועי צודק במובן הזה שמסתכלים על התקופה המצטברת, כולל האופציות. אם ההקצאה הראשונית עוברת מועצה, זה בסדר. אבל אם לא, אז צריך כבר לתת את הדעת על זה.

עו"ד דוד מנחם: אז רגע, סהר, אז יעשו את זה 4 שנים ו-11.5 חודשים. מה אתה אומר?

עו"ד סהר פינטו: אבל הבעיה שלהם זה על הלאה.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא מבין איך הנושא הזה לא עלה לדיון בוועדת שיכון ומקרקעין לפני ההנהלה.

עו"ד סהר פינטו: וגם לא העלינו.

עו"ד רועי ברזילי: למה לא העליתם את זה שם כדי שניתן את הדעת אנחנו שם?

עו"ד דוד מנחם: אני אגיד לך, על הלאה אפשר לומר שבפעימות הנוספות יביאו את זה עוד פעם ראשונה למועצה ואחרי כן עוד פעם ימשיך התהליך של היום. אני אומר, אחרי 4 שנים ו-11 חודש, אפשר להביא את זה למועצה פעם אחת,

עו"ד רועי ברזילי: התייחסתי לזה. אמרתי, בחלק השלישי שרשום מעל תקופה של 5 שנים, צריך להביא את זה למועצת העיר. בכל מקרה, זה על פי חוק, באיזו החלטה שלא נקבל פה. כך או כך, החוק מחייב.

עו"ד דוד מנחם: ואם אתה עושה 4 ו-11 חודש?

עו"ד רועי ברזילי: מה זה משנה? אבל כתוב מעל לתקופה של 5 שנים.

עו"ד דוד מנחם: אבל אתה עושה חוזה ב-4 ו-11 חודש.

עו"ד רועי ברזילי: אבל מדברים על תקופה של אחרי זה, מעבר ל-5 שנים, פה בנוהל.

עו"ד דוד מנחם: אני הבנתי.

מר מוטי כהן: רגע, רגע, אנחנו סתם רבים בנושא הזה. בכל חוזה שכירות שאנחנו רוצים להאריך, אנחנו צריכים להביא את זה לאישור מועצה, אלא אם כן סהר,

עו"ד סהר פינטו: מדויק. מדויק.

מר מוטי כהן: זה עד 5 שנים. אחרי 5 שנים יש חובה להביא לאישור מועצה. אי אפשר לתת עד אין סוף.

עו"ד דוד מנחם: אמרתי, אחרי 4 שנים ו-11 חודש יביאו את זה למועצה ויתחיל התהליך.

עו"ד רועי ברזילי: אז תוסיפו את זה בנוהל, אין בעיה, אז צריך להוסיף את זה בנוהל הזה.

מר מוטי כהן: צריך לתקן את זה.

גב' עדנה וידל: בדיוק, צריך להוסיף את זה, חד וחלק.

מר מוטי כהן: עד 5 שנים זה אפשרי, לאחר 5 שנים אישור מועצה.

מר אדם קניגסברגר: נכון.

עו"ד דוד מנחם: אישור מועצה לתקופה הבאה של עד 5 שנים.

גב' שרית אסרף-לוי: אישור מועצה בעצם מאפס את הספירה עכשיו?

עו"ד דוד מנחם: בדיוק. בדיוק. זה מה שאני אומר. לכן אמרתי 4 ו-11 חודש.

עו"ד רועי ברזילי: המטרה זה לבלבל.

עו"ד דוד מנחם: ואפשר להוסיף סעיף, לומר,

עו"ד סהר פינטו: זה לא במקום. זה גם דורש את ראש העיר וועדת שיכון מקרקעין, הנוהל קובע את המנגנון הפנימי, החוק קובע את העניין של המועצה.

עו"ד דוד מנחם: נכון. אז אמרתי, אחרי 4 ו-11 חודש להביא את זה למועצה.

גב' שרית אסרף-לוי: השאלה, אם הסתיימו 5 שנים והמועצה אישרה לחדש, זה מאפס את הספירה?

מר מוטי כהן: אנחנו נתקן את זה.

גב' שרית אסרף-לוי: אפשר לספור עוד פעם 5 שנים?

עו"ד סהר פינטו: למה ששרית אסרף שאלה, אז כן במובן של ה-5 שנים, לא במובן של כן יש פה דברים מצטברים אם זה כבר מגיע ל-25 שנה.

עו"ד רועי ברזילי: ברור.

עו"ד דוד מנחם: לפי חוק אחר.

גב' שרית אסרף-לוי: אז צריך להעביר את הדבר הזה בחזרה אליך.

עו"ד דוד מנחם: המשיח יבוא עוד 25 שנה, מה שיהיה פה.

גב' שרית אסרף-לוי: לא כולנו מחכים למשיח.

עו"ד דוד מנחם: לא משנה, אבל הוא מגיע בכל מקרה. התוצאות לאלה שלא מחכים או אלה שמחכים, זה אחר כך בנפרד.

עו"ד סהר פינטו: מנחם, יש טוענים שהוא כבר הגיע.

עו"ד דוד מנחם: ברור. אני, זה אני, אבל אל תגלו לאף אחד.

עו"ד רועי ברזילי: בפעם הבאה אני מצפה ששינוי של מדיניות שלפיו עובדת ועדת שיכון ומקרקעין יעבור קודם כל בוועדת שיכון ומקרקעין, לפני שזה מגיע להנהלה. נשמע לי הגיוני. לא יכול להיות שוועדת שיכון ומקרקעין, שחבריה נמצאים פה, צריכים להיות מופתעים לקבל את זה בהנהלה, בלי לדון בזה קודם – צריך/לא צריך.

עו"ד סהר פינטו: כנ"ל לגבי הליווי המשפטי.

עו"ד דוד מנחם: צריך את הליווי המשפטי, לא מוועדת מקרקעין, כי הביאו לכם פה לכאורה,

עו"ד סהר פינטו: גם וגם.

מר כרמל שאמה הכהן: מי הביא את זה היום? יוזמה של מי? מי הכניס את זה לסדר היום, מעבר אלי באופן פרוצדורלי? מי הניח את זה על שולחני? גמד קטן?

מר אדם קניגסברגר: כתוב פה שומרוני.

מר כרמל שאמה הכהן: בכל מקרה, מי שהביא שיבדוק מה, אני לא יודע, יכול להיות שהכול בסדר, אבל אם היועץ המשפטי מעיר ורועי מעיר, יכול להיות שצריך באמת אולי משהו - -

מר מוטי כהן: אנחנו נבדוק את זה. אין לי תשובה מקצועית, וגם מי שמעיר צריך לבדוק גם אצלו בבית.

עו"ד דוד מנחם: אבל, סהר, אפשר לפתור את זה כרגע. 4 שנים ו-11 חודש ואחרי כן זה בא למועצה, שתחליט מה הנוהל החדש.

עו"ד סהר פינטו: אמרתי, אין שום בעיה שזה יהיה הנוהל הפנימי שלנו. בכל מקרה, נכתוב או לא נכתוב, זה יהיה מחויב ברגע שזה

מגיע ל-5 שנים לבוא למועצה. עדיף שזה יהיה כתוב, כדי שלא חלילה מישהו, בעוד כמה שנים יחשוב שבגלל שלא כתוב אז זה לא נדרש.

עו"ד דוד מנחם: אפשר להוסיף את זה. תנסח רק את המשפט רגע ונגמר. סהר, תנסח להם את המשפט ונגמור את זה עכשיו.

מר כרמל שאמה הכהן: אתה יכול לנסח, סהר?

עו"ד סהר פינטו: כן, כן, אין שום בעיה. צריך להוסיף סעיף שאומר שהארכה לתקופה שמעל 5 שנים נדרשת אישור מועצת העיר בהתאם להוראות סעיף 188 לפקודת העיריות.

מר עזרא נחום: והיא זו שתסמיך את ועדת שיכון ומקרקעין להאריך עד 5 שנים נוספות.

עו"ד סהר פינטו: אין שום בעיה. ברגע שזה מעל 5 שנים, המועצה יכולה להסמיך,

עו"ד דוד מנחם: לפי משפט הכפירה של עדנה, אי אפשר להוסיף את זה.

עו"ד סהר פינטו: ההנהלה מוסמכת להוסיף ולשנות, היא לא חותמת על המסמכים שמונחים לפניה.

עו"ד דוד מנחם: או קיי, אז הנה, גמרנו.

גב' שרית אסרף-לוי: צריך הצבעה חוזרת?

מר כרמל שאמה הכהן: אם התיקון מקובל על כולם, מקובל או שיש חילוקי דעות?

עו"ד דוד מנחם: מקובל. מקובל.

מר כרמל שאמה הכהן: מקובל על כולם. אז או קיי, אושר פה אחד.

החלטה:

מאשרים שינוי סעיף 9 בנוהל הסכם רשות שימוש במקלטים ציבוריים בכפוף להוספת הסעיף הבא:

"הארכה לתקופה של מעל 5 שנים תובא לאישור מועצת העיר לפי סעיף 188 לפקודת העיריות".

הצבעה:

אושר פה אחד.

6. אישור נוהל מתן היתר ארעי להצבת דוכן רוכלות במרחב הציבורי.

מציג: עו"ד רועי ברזילי, סגן ראש העיר.

מר כרמל שאמה הכהן: סעיף מספר 6 – אישור נוהל מתן היתר ארעי להצבת דוכן רוכלות במרחב הציבורי. כן, רועי, בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: חוק העזר העירוני מאפשר לנו לתת רישיונות, לראש העיר למעשה, לתת רישיונות, או מי שהוא הסמיך, לתת רישיונות לרוכלות. אבל בשום מקום בעיריית רמת גן לא קבענו נוהל שמסדיר. וכשאני אומר רוכלות, אני לא מתכוון לאיזה אחד שמוכר על רצפה תפוזים, אני מדבר גם על דברים שאנחנו מעוניינים בהם, אפילו דוכנים של אמנים או שוק איכרים או כל מיני דברים כאלה, שכל היום יש לנו בקשות כאלה חוזרות ונשנות. חוק העזר פשוט מאפשר לנו להסדיר את זה, מה שנקרא, באיזה שהן תקנות או נוהל, את כל הנושא הזה, איך צריך להיראות דוכן, מתי אנחנו מתירים אותו, מתי אנחנו לא מתירים אותו. כמובן לנגד עינינו עומד השיקול העסקי שאנחנו לא נפגע בתחרות, אנחנו לא נפגע בבעלי העסקים. אנחנו נאפשר את זה בצורה מדודה, מתוכננת. גם נאפשר דוכנים של מזון לממכר בכל מיני אירועים שלנו. כל הדברים האלה צריכים להיות תחת איזה שהוא נוהל שמסדיר את זה. לדעתי הוא לא נוהל קשה מדי, להיפך, הוא מאד מאפשר, מגישים את הבקשה, הבקשה מתאשרת מהר

מאד על ידי 2 או 3 גורמים, וכך אנחנו מתירים את זה, אחרי שהפעלנו שיקול דעת ציבורי וכל הדברים שהעליתי. הנוהל מופיע בפניכם. מופיעים בו גם הנושאים, נקודות לשיקול דעת, כאשר אנחנו באים לבחון בקשה. ובמידת הצורך אנחנו גם מצמצמים את כל ההליך של רישוי עסקים, אם היה דוכן כזה צריך. אנחנו מצמצמים אותו למינימום ההכרחי, באמת כדי להקל על בקשות כאלה. כל הנוהל מפורט, כולל הנספחים שלו, הוא גם מפורט אחר כך באתר האינטרנט של העירייה כדי שיהיה שקוף לציבור, ואנשים שיבקשו להקים דוכנים כאלה מעת לעת נוכל לאשר. שאלות?

גב' שרית אסרף-לוי: יש לי שאלה. עדנה קודם.

גב' עדנה וידל: לא, לא, את יכולה לשאול, שרית, אולי אנחנו נהיה זהות בשאלות.

מר אדם קניגסברגר: רועי, מי כתב את הנוהל? מי הכין אותו?

עו"ד רועי ברזילי: הכנו אותו צוות – גם רישוי עסקים, גם קידום עסקים, גם צוות של הביטחון, גם צוות של הפיקוח והאכיפה.

מר אדם קניגסברגר: היועץ המשפטי עבר על זה?

עו"ד רועי ברזילי: השירות המשפטי היה מעורב בזה.

עו"ד סהר פינטו: אפרת ליוותה את זה ואני ישבתי איתה על הדברים.

מר אדם קניגסברגר: אז אני בעד.

גב' עדנה וידל: לי יש בכל זאת, שרית, כל עוד אני יכולה לדבר אז אני מבקשת. קודם כל, יש שם כמה דברים שהם לא עולים בקנה אחד, הם סותרים את עצמם, אבל עכשיו אני פשוט לא עם הדראפט מול העיניים, אני פשוט מזיכרון של הקריאה. מה שאני רוצה לומר, שבאופן

כללי ברמת גן צריך לאשר רוכלות רק באירועים וירידים. כלומר, אם יש יריד מובנה מוגדר מראש באירוע מסוים, אז צריך לאשר. אני לא רואה מקום ברמת גן לדוכני רוכלות או דוכנים שהם לא במסגרת אירוע, כמו יום העצמאות,

מר כרמל שאמה הכהן: את לא רוצה דוכן קפה ומאפה בפארק קונביץ?

גב' עדנה וידל: אני מוכנה להתחייב להוריד לך מאצלי, אבל לא בפארק.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, כי השכנים שלך מאד רוצים.

גב' עדנה וידל: אם זה בית קפה, זה משהו אחר.

מר כרמל שאמה הכהן: השכנים והשכנות מאד רוצים.

עו"ד רועי ברזילי: בית קפה זה גם חלק מההגדרה.

גב' עדנה וידל: אנחנו רוצים בית קפה. דוכן, קראתי שזה 180 ס"מ, 1.80 מטר, אז איך זה אותה הגדרה? בית קפה בפארק קונביץ מבורך ורצוי, אבל לא דוכן.

עו"ד רועי ברזילי: עכשיו הזמנו אופניים כאלה של בית קפה, שני זוגות כאלה, שיהיו בשני גנים, זה דבר שאנחנו חייבים להסדיר באיזו שהיא חקיקה פנימית שלנו.

גב' עדנה וידל: אולי זה מתאים לפארק הלאומי.

עו"ד רועי ברזילי: מה שאמרת לגבי ירידים, ירידים מוסדרים ברישיון עסק רגיל. יריד גדול, שיש שם כמה וכמה שולחנות, מוסדר גם תחת רישוי עסק. אנחנו מדברים על אותם דוכנים קטנים, כמו שראש העיר

הזכיר, בגינות; אנחנו מדברים על אירועים כמו של הירקנים שבאו לשכונות בתקופה של הקורונה ועדיין רוצים.

גב' עדנה וידל: אז זה נקרא שוק הפירות או שוק איכרים.

עו"ד רועי ברזילי: זה לא שוק. לפעמים זה דוכן אחד.

גב' עדנה וידל: רועי, אני נגד כל מיני דוכנים שצצים באופניים, לא באופניים. זה מתאים לפארק הלאומי בלבד, לפארקים גדולים מאד, כמו באירופה, כמו בארצות הברית. זה לא מתאים לפארקים קטנים או לרחובות שלנו. נקודה. זה מתאים רק לאירועים. אם זה אירוע יום העצמאות או אירוע אחר אפילו, שמציינים משהו, או 100 שנה לרמת גן, אז פורסים את זה. ואפילו אתה כתבת שם בנהלים – בתום האירוע, אתה השתמשת במילה אירוע. ואחר כך השתמשת במילים שהן דווקא לא אירוע, ופה הסתירה. אז אני הולכת דווקא על הרעיון הזה של האירוע – כשהאירוע מסתיים בבקשה לסגור את ה'בסטות'. לכן מדובר באירועים, לא בשוטף, זה לא מתאים לרמת גן. צריך לדעת להתאים. לא כל דבר מתאים בכל מקום.

מר חיים קפאח: אפשר לומר משהו? מעבר לדוכנים הרגילים, מה שיש באירוע זה באירוע וזה ברישוי של אירוע. אבל יש הרבה עמותות, עמותות של החתולים שרוצים להקים דוכן לממכר; דוכנים של מד"א להתרמת דם; דוכנים של המשטרה לגיוס,

גב' עדנה וידל: לך זה אירוע, סליחה, דוכן של מד"א,

מר חיים קפאח: זה לא אירוע. לא אירוע.

גב' עדנה וידל: לא, אני לא מסכימה, סליחה, זה לא מקשה אחת. מד"א ולדבר על דוכן כמו שוק איכרים או כשמישהו נוסע עם אופניים, נו, באמת, זה לא לעניין.

מר חיים קפאח: למה לא לעניין?

גב' עדנה וידל: כי זה מדובר פה בהצלת חיים ובצורה מסודרת של המדינה.

מר חיים קפאח: צריך להוסיף גם את זה.

גב' עדנה וידל: של מגן דוד אדום. זה דוכן? אתה קורא לזה דוכן?

מר חיים קפאח: גם את זה צריך למסד.

גב' עדנה וידל: אתה קורא למגן דוד, אתה משווה את זה לדוכנים? אז אם ככה אין לי מה להוסיף. בסדר.

עו"ד סהר פינטו: אני, ברשותכם, רוצה לעשות סדר ולהזכיר, עדנה, גם את היית מאד שותפה לאותו דיון. הנוהל הזה, שומרוני ורועי הובילו אותו בעקבות החלטת ההנהלה מה-11.8.2020 שבו היה דיון בתקופת הקורונה והיה את כל סיפור הירקנים שמגיעים.

גב' עדנה וידל: אני זוכרת.

עו"ד סהר פינטו: ואם כן אפשר לאכוף או אי אפשר לאכוף. והפגיעה בעסקים, שהרבה מאד עסקים גם פנו לראש העיר בנושא הזה. ומפה נולד הצורך.

גב' עדנה וידל: נכון, וזה היה אד-הוק.

עו"ד סהר פינטו: הרעיון הזה של הנוהל בא להסדיר את הדבר הזה. זה לא מסדיר את זה רטרו, זה מסדיר את זה for good. כמובן אי אפשר לשנות את הנוהל, אבל זה מסדיר את כל הסיפור הזה, שבצעם המסקנה היתה מאותו דיון שהיה ב-11.8.2020 שהדבר הזה לא מוסדר, הוא בעצם פרוץ.

גב' עדנה וידל: 11.8.2020, אני רוצה להזכיר לך שזה הסבב הראשון של הקורונה, לא ידענו במה מדובר וחשבנו שאנחנו בתוך הבתים ולא יכולים לצאת למרחוק. אז אני חושבת שהיום זה כבר לא מתאים. אני לא הייתי רוצה לראות את רמת גן עם דוכנים, סליחה, מה לעשות? אתה יכול לקרוא לי סנובית, אני לא רוצה לראות את רמת גן עם דוכנים, רק באירועים ובירידים.

עו"ד סהר פינטו: אני רק אגיד שזה הפוך. שומרוני אמר שבעצם אין לו כל כך כלים לפעול ופה זה דווקא בא להסדיר ולהגביל את זה להכניס את זה דווקא למסגרת מאד מאד ברורה של מה כן ומה לא.

גב' עדנה וידל: אכפת לכם לדחות את ההחלטה בנושא הזה לישיבה הבאה?

עו"ד רועי ברזילי: עדנה, שניה, תקשיבי דקה אחת. תפרידי רגע עכשיו בין מה את רוצה ומה את לא רוצה שיהיה.

גב' עדנה וידל: לא רוצה.

עו"ד רועי ברזילי: שניה רגע. אם נרצה או לא נרצה, מופיע בחוק העזר נושא של רוכלות. אם אנחנו נאשר את זה או לא נאשר את זה, או נעשה דוכן או נעשה רק באירועים, זה תלוי בנו. אם נכתוב את הנוהל או לא נכתוב את הנוהל, אנחנו חייבים לתת מענה לציבור שפונה אלינו.

גב' עדנה וידל: רועי, אנחנו נכתוב את הנוהל כמו שאנחנו רוצים. מה זאת אומרת? אתה אומר עכשיו דבר מגוחך.

עו"ד רועי ברזילי: אבל זה הנוהל.

גב' עדנה וידל: הרי למה אנחנו דנים בזה? כדי לאשר את זה. ואם לא נאשר חלק מזה, אז לא נאשר חלק מזה. אני מבקשת לדחות את ההחלטה לישיבה הבאה.

עו"ד רועי ברזילי: עדנה, אנחנו מחויבים לעשות נוהל. להיפך, המצב הקיים הוא לא תקין.

גב' עדנה וידל: אני רוצה לשבת איתך על זה, אני יכולה?

עו"ד רועי ברזילי: אבל היה לך מספיק זמן.

גב' עדנה וידל: לא, לא היה לי מספיק זמן, אתה טועה.

עו"ד רועי ברזילי: אם יש לך הערות לנוהל – אני אשמח ש - -

גב' עדנה וידל: לא היה מספיק זמן. אתה שלחת את זה בסוף שבוע שעבר והיה לנו ועדת בניין עיר והיה לנו עוד ועדות. אנחנו לא יכולים 24 שעות לשבת רק על הנוהל שלך בשבת.

עו"ד רועי ברזילי: אז רגע, יש לך הערות לגבי הנוהל?

גב' עדנה וידל: כן, יש לי. אני לא יכולה כרגע, אני מצטערת.

מר כרמל שאמה הכהן: רועי, אז זה יהיה בישיבה הבאה, אם זה בנפשה.

גב' עדנה וידל: אני בכוחות עליונים משתתפת בישיבה הזאת.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אני גם לא מבין את העניין. הרי את יכולה,

גב' עדנה וידל: אז אני אסביר לך אותו. אני אשב איתך.

עו"ד רועי ברזילי: אז תגידי לי – רועי, אני לא חושבת שאתה צריך לאשר דוכן כזה או אחר. נעשה את זה בשלב אישור הנוהל.

גב' עדנה וידל: אתה יודע מה, בוא ניגש להצבעה.

מר כרמל שאמה הכהן: שניה, רגע, רגע,

עו"ד דוד מנחם: לפני ההצבעה, ראש העיר,

גב' שרית אסרף-לוי: אני רציתי לשאול, דוכני הנחת התפילין נכנסים לתוך הנוהל?

עו"ד דוד מנחם: יפה מאד. זה מה שרציתי לשאול.

מר מוטי כהן: גם בתוך הנוהל.

גב' שרית אסרף-לוי: אז אם הם נכנסים לתוך הנוהל, אז אני רוצה שיהיה כתוב במפורש מרחק ממוסדות חינוך.

עו"ד דוד מנחם: שניה, שניה, בדיוק בנקודה הזו רציתי לומר, כולנו יהודים, גם ... לא בת מצווה ולא בר מצווה וכו' וכו', ומי שחושב שהוא לא בדת ואין לו את ... וכו' וכו', אז למעשה הוא כובש וגזלן את ארץ ישראל, כי לפנינו היו אומות עולם גויים פה בארץ ישראל ואנחנו כבשנו אותם, ולכן החמאס והחיזבאללה,

מר אדם קניגסברגר: אבל מה זה קשור לעניין של הדוכנים?

עו"ד דוד מנחם: אדם, לא הפרעתי, תן לי קצת להגיד. אני נותן לך בהרבה ועדות לדבר כמה שאתה רוצה. אז למעשה אנחנו גזלנים. ומדוע גזלנים? כי כבשנו מהם, אז הם יילחמו איתנו עד טיפת הדם האחרונה שלהם להשיב את ארץ ישראל אליהם. ... שהתחלנו אותו לפני 3 שבתות,

ואומר, רש"י הראשון מסביר למה אנחנו לא גזלנים, הוא כותב את זה מפורשות. והארץ של הקדוש ברוך הוא, ברצונו נתנה לגויים, ברצונו נטלה מהם ונתן לנו. תקשיבו, אני שומע פה על דוכנים. אני בעד דוכנים. ואתה יודע מה, גם מה שעדנה אמרה, אולי רק בדברים מובנים, מה שככה הבנתי ממנה ואני בעד זה, מה שהיא אומרת, מבחינתי, לא שאני מחלק לה ציונים, היא אומרת, אם הבנתי אותה נכון, אני לא רוצה ששוק הכרמל יסתובב לי פה ברחובות רמת גן אלא אם יש אירוע כזה או אחר לתת. ככה אני חושב שהבנתי את עדנה. ואני אומר, מדברים, לא תפוזים, שיקול עסקי, שוק האיכרים, אומרים – חברה, אנשים באים להניח תפילין, יסוד היסודות שלנו, לא רק שלא צריך להכניס את זה לדבר כזה, צריך להצדיע לאנשים האלו. תאמינו לי, אני אומר לכם את זה ... תאמינו לי, סממן יהודי שנמצא במקומות, כמו שהתברר לי שברחוב ביאליק 77, ליד הפלאפל שהוא מהדרין וכולם באים אליו, עסק פורח, משהו קטן. הוא התקשר לחברת חשמל, שולחן קטן באים לפרק לו פיקוח? האמת היא, בושה וחרפה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> מה זה? איפה? איפה? על מה אתה מדבר, מנחם?

<u>גב' שרית אסרף-לוי</u>: אתה יודע, מנחם, אם הם לא הוציאו היתר, אז יש הצדקה לאכיפה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> רק שניה. ראש העיר, היה השבוע ברחוב ביאליק 77, על המדרכה, במדרכה עצמה ליד הפיס שם, יש בודקה של חברת חשמל, הגב שלו שם, שולחן קטן עם תפילין לאנשים. באים פיקוח, מעיפים לו את זה, זורקים, מוציאים לו את זה, אומרים לו – תיקח,

<u>מר חיים קפאח:</u> לא מדויק, לא מדויק מה שאתה אומר.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> זה לא נכון, מנחם, אני בדקתי את זה,

<u>מר חיים קפאח:</u> זה לא נכון מה שאתה אומר, לא מדויק לחלוטין.

מר כרמל שאמה הכהן: בדקתי את זה בזמן,

עו"ד דוד מנחם: לא משנה.

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, לא, מה זה? זה כן משנה. מה שאמרת נכנס לפרוטוקול. אני בדקתי את זה בזמן אמת. פנה אלי איש חב"ד בזמן אמת, אני בדקתי את זה מול שומרוני בזמן אמת, שעשה בדיקה מול האנשים שלו, ובסוף קיבלתי התנצלות מאיש חב"ד, שהוא מתנצל, שהוא יעמיד את האיש על מקומו. אני לא ארחיב, היה שם משהו שהוא לא מכבד אף אחד, לא את היהדות, כולל קללות, כולל הפעלת מוסיקה. אתה לא מעודכן.

עו"ד דוד מנחם: ראש העיר, אני הייתי שם ...

מר חיים קפאח: תסלח לי, דוד מנחם,

עו"ד דוד מנחם: יש שם בחור צעיר,

מר חיים קפאח: שניה, שניה, שניה,

מר כרמל שאמה הכהן: אלא אם כן זה מקרה אחר.

מר חיים קפאח: היה שולחן קטן שהתרנו לו, שסגרנו מה שנקרא עין כשהיה שולחן קטן. אחרי זה הוא הגיש פניה, בקשה דרך רביבו, לעשות גזיבו שם, להקים לא שולחן קטן, להקים דוכן גדול עם גזיבו. את זה לא אישרנו לו.

עו"ד דוד מנחם: מתי?

מר חיים קפאח: תשאל את רביבו. רביבו הגיש לי את הבקשה הזאת, ולא אישרתי לו. תעשה שיעורי בית אצלך.

עו"ד דוד מנחם: אין בעיה, אל תאשר. לא צריך לאשר.

מר חיים קפאח: לא אישרתי. לא אישרתי לו. ואחרי זה, מהשולחן הקטן הוא עשה שם הילולה והתלהם בצורה מאד מאד לא מכבדת אף אחד.

עו"ד דוד מנחם: מתי, השבוע?

מר חיים קפאח: השבוע, כן, כן, כן, זה מה שהיה, מה שראש העיר דיבר, בדיוק זה מה שהיה. מנחם, בדוק.

מר כרמל שאמה הכהן: מנחם, אל תתווכח, כי אני אישית טיפלתי בזה מקרוב, באתי לעזור, ובסוף אני אומר לך, אחרי בירור של העובדות, האיש מחב"ד הודה לי אלף פעם על הבירור ועל השירות, ואמר לי – אני מתנצל על מה שקרה שם, אני מטפל בזה באופן אישי. היו שם דברים לא לעניין.

עו"ד דוד מנחם: אז אני מקבל את מה שאתה אומר, ראש העיר, או קיי,

מר כרמל שאמה הכהן: אני אראה לך את כל התכתובות וגם את ההודעות שהוא שלח לי.

עו"ד דוד מנחם: אין בעיה. עכשיו אני נזכר, זה היה נדמה לי כשהיינו בתכנון ובנייה ואז פנו אלי תוך כדי תכנון ובנייה, יכול להיות שזה היה יום אחרי כן, יכול להיות, לא יודע. מה שאני אומר, אז או קיי, אם התנהגות היא לא טובה, זה כבר לא קשור אם זה תפילין או לא תפילין, ברור שזה פסול בתכלית כל הנושא הזה. אבל אם עושים דבר בלי בלגאן, כי אני שומע את זה פעם ראשונה, אנשי חב"ד עושים בכל מיני מקומות, אנשים באים אליהם, עושים את זה גם חלק משיעורים לנאורה ולישיבת ההסדר עושים, ואפילו פעם עשו לעירייה, לא משנה,

גב' שרית אסרף-לוי: דוד, מה שאני מציעה זה דבר מאד פשוט,

עו"ד דוד מנחם: אם ההתנהגות לא טובה, פסול עלי גם אם הוא עבר את המבחנים.

גב' שרית אסרף-לוי: אני מציעה שאולי לגבי חב"ד, וחב"ד עושים לא רק דוכנים להנחת תפילין, הם עושים גם מדי פעם, בונים גזיבו כשיש חגים מסוימים, הם מציבים חנוכיות בכל מיני נקודות בעיר ולא מפנים אותן מיד אחרי חנוכה. יכול להיות שלגבי חב"ד צריך נוהל מסודר מקיף שיגדיר בדיוק מה מותר, מה אסור ואיפה.

מר משה וולמן: מה שאני מבין מהנוהל הזה, שהוא מדבר על עסקאות של רוכלות ולא על חב"ד, וזה מוגדר שם. רוכלות זה מכר וקניה, וחב"ד לא מוכר ולא קונה. זה מה שכתוב בנוהל.

עו"ד רועי ברזילי: המונח רוכלות מוגדר גם במכר, אם יש תמורה או אין תמורה, גם אם זה לקבוצה אקסקלוסיבית וגם אם זה קבוצה של כלל הציבור, וזה הנוהל. גם אם לא נרשם, זה גם במקרים של אין תמורה.

מר משה וולמן: אני נכנסתי לאבן שושן לראות מה זה בדיוק ההגדרה,

עו"ד רועי ברזילי: זו ההגדרה של רוכלות בחוק.

מר משה וולמן: בדיוק, אם זו הגדרה משפטית אז אני לא יכול להתווכח.

עו"ד דוד מנחם: אתה קורא להנחת תפילין רוכלות?

עו"ד רועי ברזילי: זו רוכלות. מבחינת החוק זו רוכלות.

מר אדם קניגסברגר: אם זה לא רוכלות, למה אתה מעלה את זה לדיון?

עו"ד רועי ברזילי: אני כן אמרתי שזה רוכלות.

עו"ד דוד מנחם: כי שרית הזכירה את זה כרגע. אתה צודק.

עו"ד רועי ברזילי: אני אמרתי שזה רוכלות. מה ההבדל עכשיו בין דוכן של 'תנו לחיות לחיות' או 'אנונימוס' או דוכן של חב"ד? הכול רוכלות. הכול רוכלות. זה אם יש תמורה או אין תמורה, זה רוכלות. לא רועי ברזילי החליט, תקרא את החוק, אתה משפטן.

עו"ד דוד מנחם: איזה מוצר אבל?

עו"ד רועי ברזילי: לא צריך להיות מוצר בכסף.

מר אדם קניגסברגר: הדיון הזה לא ייגמר, כמו שאני מכיר את העניין. אני מציע, כרמל, כמו שהצעת תיכף בהתחלה, לדחות את זה, אחרי שעדנה תשב עם רועי ובזה נסיים. אנחנו עכשיו נתחיל לדון בנושאים דתיים בלי סוף.

מר ירון שמואלי: ראש העיר, אני יכול רגע להגיד משהו בבקשה?

מר כרמל שאמה הכהן: כן, ירון שמואלי, בבקשה.

מר ירון שמואלי: אני חושב שחוק עזר כזה ובכלל נוהל מסדיר של הנושא הזה, יקל עלינו בכל הנושא הבירוקרטי, במיוחד בנושא של הפארקים. אני חושב שדווקא בפארקים אנחנו צריכים להחריג את הנושא ודווקא,

עו"ד רועי ברזילי: ירון, במידה ולא יאושר הנוהל הזה, כל בקשה שיש בה מזון אנחנו נצטרך להעביר ברישוי עסקים. כל דבר כזה ייקח הרבה זמן.

מר ירון שמואלי: אז אני אומר שאני מצדיק את הנוהל הזה, אני חושב שזה יזרז את התהליכים, זה ייתן לנו אפשרויות לעבוד הרבה יותר

מהר. אנחנו בשלב הזה שאנחנו מדברים, חברת הפארק בוחנת את כל האופציות שקיימות בשוק, עשינו סקר ענק לבחון. אנחנו חושבים שבכלל, אנחנו כחברה צריכים לרכוש את ה-food tracks האלה המודרניים, שיש אותם בעולם, ולתת לזכיינים לנהל, כמובן עם אופציות. מי שלא טוב לנו – יוצא באותו רגע, אבל ה-food track נשאר אצלנו, וכך אנחנו יכולים לשמור גם על איכות, ושלא יבואו לנו כל מיני כאלה 'מאכערים' וכאלה, ונעשה את הדברים בצורה מסודרת. וכן, אני חושב שדווקא בפארק קונביץ ובעוד כמה פארקים יש צורך לאנשים אחר הצהריים לבוא לשבת, אם אין שם במיוחד כרגע ... שיהיו food tracks קטנים, גדולים, בינוניים. אנחנו נציג את זה בקרוב אליך, ראש העיר, אולי אתה תוכל להציג את זה בפגישה הבאה אצלכם פה, ולקבל החלטה יותר מושכלת אולי, אני לא יודע.

<u>גב' עדנה וידל:</u> ברגע שאתה אומר החלטה מושכלת, אז קודם כל בואו נדחה את זה. ואני אחזור על המשפט שאני תמיד אומרת, שנפוליאון אמר לנושא כליו – תלבישו אותי לאט כי אני ממהר. אז זה נכון שצריך את זה מהר, דווקא בגלל שצריך את זה מהר אסור לטעות פה. אז לא יקרה שום דבר אם זה יידחה לישיבה הבאה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> גם אם אנחנו טועים, גם אם יש לך הערות, אני חושב שאפשר, כמו שעדכנו את הנוהל קודם לכן של המקלטים, אפשר יהיה גם לעדכן. אני כבר די הרבה זמן מנסה לרוץ עם זה, כל היום יש לי בקשות של דוכנים וכאלה. יש מקרים של תלונות על דוכנים שמתרוממים ללא היתרים וללא רישיון, אנחנו לא יכולים לאכוף אותם גם.

<u>גב' עדנה וידל:</u> אז, רועי, אתה יודע יפה מאד שכיש לי מה להגיד אני נכנסת אלה,

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אבל אי אפשר שכל נושא בהנהלה יידחה כי מישהו לא קרא או מישהו לא הגיע או מישהו לא העיר הערות. אי אפשר ככה.

<u>גב' עדנה וידל:</u> רועי, אתה יודע מה, אני כן אפשר. כל הערה, בשביל זה נבחרתי, כל הערה,

עו"ד רועי ברזילי: אני לא מוצא את הטעם,

(מדברים ביחד)

גב' עדנה וידל: אז אני מתנגדת. אז בואו נצביע ואני מתנגדת.

עו"ד רועי ברזילי: גם בנושאים אחרים שהבאתי להנהלה, אחרי שקראו אותם 3 פעמים, כל פעם מישהו אמר – אני לא מוכן, כן מוכן. זו אחריות שלכם, תקראו את הדברים. גם אם זה שעה לפני, תקראו את הדברים – תשלחו לי הערות. אבל לא להגיע לישיבה,

גב' עדנה וידל: רועי, אתה חצוף.

עו"ד רועי ברזילי: למה אני חצוף?

גב' עדנה וידל: כי אתה שלחת לנו את זה ביום חמישי,

עו"ד רועי ברזילי: אני לא שלחתי, אני לא הפצתי.

גב' עדנה וידל: אתה חצוף.

עו"ד רועי ברזילי: אבל גם אם זה הופץ ביום חמישי, מה הבעיה?

גב' עדנה וידל: אני לא עובדת אצלך ואני לא יכולה לקרוא כי אתה רוצה.

עו"ד רועי ברזילי: אז בשביל מה הישיבה עכשיו? בשביל מה הישיבה?

גב' עדנה וידל: או קיי ביי, אז אני מיותרת, להתראות.

עו"ד רועי ברזילי: כל דבר אנחנו נדחה,

מר כרמל שאמה הכהן: חס וחלילה מיותרת.

גב' עדנה וידל: אני מיותרת. אם אין לי מה להגיד, אז אני מיותרת.

עו"ד רועי ברזילי: אני רוצה שתגידי, אבל תגידי, לא תגידי לי – תדחו כי אני רוצה לקרוא עוד.

גב' עדנה וידל: אתה רוצה שאני אגיד מה שאתה אוהב לשמוע. זה מה שאתה רוצה שאני אגיד, מה שאתה אוהב לשמוע.

עו"ד רועי ברזילי: לא. תבואי ותגידי מה מפריע לך בנוהל הזה. לא – תדחו. כל פעם לדחות. זו פעם שלישית שדוחים נהלים שעולים כאן.

גב' עדנה וידל: אז בבקשה תשלח לי נהלים, נהלים תשלח לי בבקשה שבועיים מראש. אני רוצה לדקדק.

עו"ד רועי ברזילי: אני גם לא בטוח שזה לא נשלח כבר בישיבה הקודמת.

גב' עדנה וידל: אני בטוחה. אני מודיעה לך.

מר אדם קניגסברגר: זו פעם ראשונה שאנחנו מקבלים.

גב' עדנה וידל: אני מודיעה לך שזה לא נשלח, כי אם זה היה נשלח אני הייתי קוראת את זה.

מר כרמל שאמה הכהן: הבנתי, בואו, יעבור לישיבת ההנהלה הבאה. מתי ישיבת ההנהלה הבאה?

גב' עדנה וידל: בנובמבר.

מר כרמל שאמה הכהן: אם דחוף לרועי, אני אכנס בשביל זה ישיבת הנהלה מיוחדת, אם זה דחוף לו לפני כן.

עו"ד רועי ברזילי: דחוף לי, אבל עד אז אני לא מאשר, הולכים לרישוי עסקים כולם. כל מי שעכשיו מגיש בקשה למכור תפוזים מצידי – הולך לרישוי עסקים – תגיש בקשה לרישוי עסק.

גב' עדנה וידל: תפוזים שיילך לרישוי עסקים, אין בעיה.

עו"ד רועי ברזילי: לא משנה, גם דוכן תפילין, שיילך לרישוי עסקים. זה החוק.

עו"ד דוד מנחם: רועי, תפסיק לבלבל במוח, איך אתה משווה בין תפילין לתפוזים?

מר כרמל שאמה הכהן: אני לא מדבר על הדוכנים של הנחת תפילין, כי אני בניגוד עניינים, אני מניח אצלם בעצמי.

עו"ד דוד מנחם: לא רציתי להגיד את זה, כי אני ראיתי אותך וגם לידי אתה הנחת, וגם רועי הניח. וזה בסדר, וכל הכבוד לכם.

מר כרמל שאמה הכהן: רועי, אם היה סרטון כזה – הלכו 2 המנדטים, עפו באוויר אם היה סרטון שאתה מניח תפילין.

עו"ד רועי ברזילי: האמת שגם אני בניגוד עניינים עם הדוכנים שאני רוצה להביא אל מול הדוכן של התפילין.

עו"ד דוד מנחם: אני אקח אותך לחניון האומה בירושלים, שם תשלים עשירי.

עו"ד רועי ברזילי: תגידו לי מה אני עושה עם עדי יהווה שרוצים להקים דוכן, האם גם להם מותר?

מר כרמל שאמה הכהן: מי זה עדי יהווה?

גב' עדנה וידל: זה כת. זה כת. מדובר בכת.

(מדברים ביחד)

עו"ד רועי ברזילי: אם אנחנו לא קובעים נוהל, הכול פתוח.

עו"ד דוד מנחם: שיילכו למכה.

עו"ד רועי ברזילי: תפילין, כמו דוכן של חג המולד. ממכר עצים של חג המולד בהרצל, זה גם בסדר.

עו"ד דוד מנחם: שיילכו למכה.

גב' שרית אסרף-לוי: האמת, למה לא?

עו"ד רועי ברזילי: הכול יהיה בהתאם למה שאנחנו עושים, מדיניות אכיפה, הכול בסדר.

מר חיים קפאח: רועי, חשוב גם להדגיש, גם אחרי שיש את הנוהל ויהיה את הנוהל, כל מקרה נדון לגופו. זה לא אומר שיש נוהל אז נשאיר את הדוכנים. כל מקרה לגופו.

עו"ד רועי ברזילי: ברור, ברור, אבל לפחות יש אחידות.

מר חיים קפאח: אז אני לא מבין מה החשש פה מהנוהל.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא חושש. תדחו את זה לנובמבר, שלעדנה תהיה עוד שעה קריאה.

גב' עדנה וידל: אתה יודע מה, רועי, לא מכובד מה שאמרת – בשביל שלעדנה תהיה שעה קריאה.

עו"ד רועי ברזילי: בסדר. אנחנו צריכים חודש בשביל לקרוא את הנוהל הזה. תקראו עוד חודש.

גב' עדנה וידל: אתה יודע מה, אני לא מצפה ממך לתגובה כזאת. מאד מאד מבייש, אתה מבייש את עצמך בתשובה הזאת. היא לא מכובדת.

עו"ד דוד מנחם: אני דווקא מזדהה עם הדברים של עדנה.

מר אדם קניגסברגר: עדנה, יש לי רק בקשה קטנה. אם בעינייך מה שרועי אמר לא מכובד – זה בסדר, אבל את אמרת לו חצוף, אני הייתי אומר שכדאי שתתנצלי בפניו,

מר כרמל שאמה הכהן: אני לא שמעתי שהיא אמרה לו חצוף.

גב' עדנה וידל: אני אמרתי. אני אמרתי.

מר כרמל שאמה הכהן: מי שאשם זה דני גולדשטיין שיושב פה.

גב' עדנה וידל: אני אמרתי ואני אמרתי את זה בהקשר נכון ואני לא חוזרת בי, אדם, מצטערת. ותפסיק לקרוא לי כל פעם להתנצל.

מר אדם קניגסברגר: עוד פעם, אני לא חושב שהוא אמר דבר בחוצפה, אני חושב שאולי בעינייך,

גב' עדנה וידל: או קיי, בעיני זה היה חוצפה, זה עניין, אתה יודע, אובייקטיבי.

עו"ד רועי ברזילי: הוא אמר שכדאי שלפני שבאים לישיבה, צריך לבוא מוכנים.

גב' עדנה וידל: אבל אני באתי מוכנה, אדם.

מר אדם קניגסברגר: בסדר, אז או קיי, נעזוב את זה. אני תומך בעניין הזה שנדחה את זה לפעם הבאה. לא קרה כלום עד היום,

מר כרמל שאמה הכהן: הבנו את רוח הדברים, בואו, חבל לבזבז על זה יותר אנרגיה. אמרתי, נדחה לישיבת ההנהלה הבאה בנובמבר. אם רועי יבקש דחיפות לקדים את הדיון בזה, אז יתאם מולי ישיבת הנהלה חדשה ונקיים בזום, לא בעיה, חצי שעה ישיבת הנהלה, בעוד שבוע מהיום.

מר אדם קניגסברגר: כרמל, כדאי שהפגישה בין עדנה ורועי תיקבע בהקדם, כדי שלא נחכה גם אחרי הישיבה הבאה.

מר כרמל שאמה הכהן: בכל מקרה זה ייקח עוד שבוע, ואז לעדנה עכשיו יש מספיק זמן לקרוא ולשאול את רועי את כל השאלות וגמרנו את העניין הזה. ולכל מישהו אחר שרוצה להתעמק.

החלטה:

נדחה לישיבת ההנהלה הבאה.

4. המבנה העגול באגם בפארק הלאומי. מציג: שמעון שומרוני, מנהל אגף ביטחון ואכיפה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> חוזרים לסעיף 4 – המבנה העגול באגם בפארק הלאומי. זה סיפור שכבר היה בהנהלה, כולכם מכירים אותו. אני מודה ומתוודה שאני לא יודע מה תהיה העמדה שלי בסוף הסעיף הזה. אין לי עמדה כרגע נחרצת לכאן או לכאן. יש שאלה עקרונית – האם את המבנה העגול באגם, שרבים ורבים מתושבות ותושבי העיר מחכים להשמשתו מחדש, האם לשמר אותו כפי שהוא ולהפעיל אותו במגבלות שמכתיבות המגבלות של השימור, שמציבות באופן טבעי על המבנה הזה ועל הפיתוח שלו ועל השימושים האפשריים; או להרוס אותו ולבנות מחדש מבנה שבנוי על העיקרון של מבנה במרכז האגם, אבל לא בהכרח יותר ממזכיר מבנה עגול. היתה לנו תחרות אדריכלים ויש מבנה שזכה והיו גם אלטרנטיבות אחרות.

אבל מאחר ואנחנו רוצים להתקדם ולהשמיש את המבנה לחגיגות ה-100 במהלך שנת 2023, אנחנו הגענו לרגע ההכרעה. אני קודם כל מבקש ממנכ"ל הפארק, ירון שמואלי, להגיד איפה הדברים עומדים מבחינת חברת הפארק הלאומי, ואחרי זה נפתח דיון, ובסוף הדיון נצביע ונכריע.

אני ביקשתי מרננה, היא לא נמצאת, אבל ביקשתי מרננה, שהובילה גם את התחרות של האדריכלים והיא גם אדריכלית, להצטרף לדיון הזה, אבל אני רואה שהיא עוד לא הצטרפה, אבל אם היא תצטרף בהמשך – אתן לה זכות דיבור.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא, אני לא חושב, סליחה, עם כל הכבוד, כרמל, היא לא חברת הנהלה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אני מזמין אותה לא כחברת הנהלה,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> היא חברת אופוזיציה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> כגורם מייעץ. זה ברור שהיא חברת אופוזיציה, את זה לא שכחנו. אין פה עניין עכשיו של אופוזיציה/קואליציה, היא גם לא מצביעה.

<u>מר ירון שמואלי:</u> אנחנו על המבנה באדם עשינו כבר מספר דברים, היו פה תחרויות, היה פה קול קורא, עשו מספר דברים. ב-7 השנים שאני פה כמובן עוד לא התקבלה החלטה. אני מכיר את שתי האג'נדות שיש בעירייה – את אלה שרוצים לשמר ואת אלה שרוצים לבנות מחדש. אני אציג פה מספר שקפים קצרים, חלק מתיק התיעוד שעשינו וחלק מכל מיני נתונים שהחברה הכלכלית לקחה על עצמה. לא רציתי להאריך, אבל אני רוצה שאולי נקבל באמת איזו החלטה אחרת שהיא קצת שונה משתי ההחלטות שאולי כן מקובלות פה בינתיים.

בשלב ראשון, אתם רואים פה, יש לנו תמונה מזמן, מי שלא מכיר, המבנה באגם היה ללא קשר, נבנה באמצע האגם ורק אחר כך, עם השנים, התווספו הדברים. פה זה קצת היסטוריה, אתם כולכם מכירים אותה. אני רק אעצור בנקודה החשובה. בשנת 1973 המבנה נסגר, עד 1985 לא היה בו שימוש. לאחר מכן, הוא נפתח שוב עד 2004 ונסגר שוב. למעשה, 30 שנה, ב-50 השנים האחרונות בערך, הוא היה סגור ולא היה בו שימוש, לא לציבור ולא לשום דבר.

קצת מההיסטוריה, מי שמכיר את התמונות האלה, אז ככה זה היה נראה ב-1956, כשלא היה אגם; ככה זה ב-1960 כשהתחילו את האגם ובנו איזה אי קטן שם בלי המבנה; וככה זה היה כשבנו את המבנה, עם הרחבת האגם; וב-1967 הרחיבו עוד יותר לכיוון צפון את האגם עוד יותר. כפי שאתם רואים, הבנייה היא בנייה ישנה, בשיטות של פעם, עם עמודים לכל הגובה. דברים כאלה גורמים לנו לבעיה של שימושים, תיכף נראה את זה. זו תמונה צבעונית שיש לנו כאן. פה זה עם הגשר. תיכף אני אגיע לעניין החשוב. יש פה בעיה, כשחכ"ל עשו פה את הבדיקות הם גילו ככה: בקונסטרוקציה, לא ניתן לדעת בוודאות מוחלטת מצב יסודות המבנה. רצפות, תקרות ומדרגות יצוקי בטון, זה אומר שיש קושי בשינויים, אם נרצה לעשות, בלי לפגוע במבנה עצמו. זאת אומרת, אם ניכנס פה לשימור מחמיר תהיה פה בעיה. כל חלק חדש שיתווסף למבנה יבוסס מחדש ובנפרד מהמבנה. זאת אומרת, אסור לעשות העמסות יותר. יתרה מזאת, צריך לשבור את הקירות, לפרק את הרצפה ולבנות את זה מקירות קלים, זאת אומרת, מחומרים חדישים היום.

מבחינת רישוי, בטיחות, נגישות – המבנה לא עומד בתנאי הרישוי הקיימים היום. הוא לא עומד בדרישות הג"א. הוא לא עומד בדרישות נגישות. אין מעליות, לא לקומה 2 ולא לקומה 3. אין שירותים נכים בקומות, וגם השירותים בקומת הקרקע הם לא נגישים לנכים. הוספת דרכי מילוט, מבחינת בטיחות וכיבוי אש במערכות מתקדמות, אין בכלל. שלא לדבר על מיזוג שפעם כל הקוביות האלה שאתם רואים בתמונה היו קוביות של

מזגנים כדי לאפשר מיזוג. הכול חייב להיות חדיש, אחרת העלות לבנייה תהיה הרבה יותר גבוהה, פי 4 מאשר להרוס ולבנות. כל התשתיות התומכות של ביוב, מים, חשמל וכל זה, ישפיעו בהכרח על כל הקונסטרוקציה של המבנה. האלמנטים הפנימיים, כפי שאתם רואים, הם יסודות מבטון, עם עמודים. זה לא נותן בעצם, לפחות בחלל האמצעי, אם נגיד אני מדבר עם כל מיני חברי'ה כאלה שמכירים את המבנה הזה מלפני 30-40 שנה, אומרים – בוא נעשה שם אירועים וכאלה, מי שנכנס אומר – מה זה המקום הקטן הזה? אנחנו צריכים מבנה גדול, רחב יותר, גבוה יותר בקומות, זאת אומרת, שהקומות שלו יהיו גבוהות יותר, כי היום זה לא מודרני שבאולם אירועים התקרה תהיה 2.5 מטר ויהיו איזה 8 עמודים באמצע שיפריעו לחלל לעשות איתו מה שרוצים.

אלה החלופות שקיימות כרגע: חלופה אחת, שאתם מכירים אותה מהצד האחד, זה שימור מחמיר דרגות א-ב להשארת המנה כפי שהוא. שיפוץ וחידוש על הבסיס הקיים. מגוון שימושים מוגבל עקב מגבלות הנדסיות. אבל יש זיכרון מן העבר, זה הדבר.

בקונספט חדש, מה שהיה עכשיו בתחרות שעשו החברה הכלכלית עם רננה, אז ברור שהורסים את המבנה, תכנון מחדש ומודרני, מגוון שימושים רב, אבל אין זיכרון מן העבר. ואנשים פה חלוקים בין הזיכרון מן העבר לבין השימושים הגדולים שאנחנו רוצים לעשות במבנה חדיש.

אנחנו מציעים בפארק, זו דעתי, אחרי עשרות פגישות שהייתי שם, גם עם יזמים, בסוף זה גם, כפי שאתם יודעים, עניין כלכלי, וגם עניין, בוא נגיד, ערכי, שימור של דבר כזה. תמונה בלי המבנה הזה, קשה לאנשים מסוימים לעכל אותה. אני חושב שצריך להרוס את המבנה, לתכנן אותו מחדש תוך שמירה על השפה העיצובית שלו, ואז אנחנו כן שומרים על מגוון השימושים הרב של המבנה, אפשר לעשות בו מה שרוצים, ויש את הזיכרון מן העבר שהוא הכי חשוב להרבה אנשים, אני מודה שגם לי.

זאת הדמיה שזו כמובן הדמיה שעשינו למבנה באגם, זאת אומרת, לחידוש האגם עם הסירות, אז כפי שאתם רואים, אפשר להרחיב שם ב'דקים', זכוכיות, גובה של התקרה. הקומה למטה זה לא מה שרצינו, אבל זה מה שיצא מההדמיה, אבל כמובן בתכנון נכון אפשר לקבל את כל החללים מזכוכית לדוגמא, שזה כן מודרני, שזה דבר מאד עכשווי להיום. אפשר ליצור עוד קומה, 1-, מה שאין היום. ואז, אם אתם תראו בשקף הבא, אפשר ליצור גם במבנה כזה, אם נעשה כזה, עם זיכרון, אבל מבנה גדול יותר ב-30-40 אחוז, אז נוכל לעשות בקומה 1- מחסנים, חדרי לימוד, תצפית ימית; בקומה 0 – השכרת סירות, ממכר מזון ושתיה, תחנת מידע שאנשים באים לקחת כל מיני ברושורים על הפארק או לראות איזה משהו

דיגיטלי כזה או אחר. בקומה 1 – יכול להיות אולם כנסים, פעילות ספורט, יוגה. ובקומה 2, האחרונה – יכולה להיות תחנת רדיו אזורית, עמדת צפרות, חדרי למידה, עבודה, וכמובן חדרי ישיבות להשכרה לכל מיני ישיבות דירקטוריון וכאלה. וכמובן, כל המבנה נשאר בניהול של העירייה, ניהול של החברה, עם שיתופי פעולה עם יזמים כאלה או אחרים, וזה גם יכניס הכנסה. זו דעתנו. זהו, ראש העיר. וכמובן, הנה, זו אפשרות לפיתוח עסקי של סירות.

מר כרמל שאמה הכהן: ירון, מה השטח של הקומה השקופה שרואים במצגת שלך לדוגמא?

מר ירון שמואלי: אם אני לא טועה, 200 ומשהו מטר. אני אסתכל בתיק התיעוד. זה כלום יחסית למבנים היום שמצריכים עסקים. עסק היום צריך לפחות 350-400 מטר בקומה הזאת.

מר כרמל שאמה הכהן: 400 מטר בקומה הזאת השקופה?

מר ירון שמואלי: בקומה השקופה. לכן אמרתי שצריך להגדיל אותה ב-30-40 אחוז, בלי עמוד אחד באמצע, שלא יפריע לחלל, לשום פעילות. אם זה ספינינג, אם זה יוגה, אם זה גלריה לאומנות, כל דבר שרק ירצו לעשות זה מה שצריך לעשות. השימושים חייבים להשתנות כמובן. אני בודק את הנושא הזה. אני סיימתי עם המצגת, אם מישהו רוצה לומר בינתיים משהו.

מר כרמל שאמה הכהן: אני שואל, אז אתה אומר, הקומה הזו שאני רואה עכשיו השקופה, מה הגודל שלה?

מר ירון שמואלי: אני אסתכל בתיק התיעוד כי לא עשיתי שיעורי בית עד הסוף. אם אני לא טועה, זה בין 240 ל-250 מטר. ואני לא טועה בדרך כלל.

מר כרמל שאמה הכהן: בלי עמוד באמצע, בלי כלום? איך עולים אליה? איך מגיעים אליה?

מר ירון שמואלי: עם מדרגות.

מר כרמל שאמה הכהן: איפה המדרגות יוצאות?

מר ירון שמואלי: היום המדרגות יוצאות באמצע.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, במבנה הזה שאתה מציע פה.

מר ירון שמואלי: אפשר ליצור חללים שאתה,

מר כרמל שאמה הכהן: תהיה הנגשה? תהיה מעלית?

מר ירון שמואלי: ברור. תהיה מעלית, אבל כמובן מעלית שקופה, ואז אתה לא הורס את כל היופי. כמובן אפשר ליצור מדרגות, גם שקופות, אם מייצרים אותן עם ברזל ועץ או דפנות זכוכית, אפשר ליצור קומה אחת עולים מ-0 ל-1 במקום אחד, ואז לקומה 2 עולים במקום אחר, כדי לא ליצור ספירלה כזאת שעושה כאב ראש. עם פיצול, אבל מתכננים, זה סתם לצורך המחשה.

מר כרמל שאמה הכהן: וכמה זמן ביצוע של דבר כזה, הקמה של דבר כזה?

מר ירון שמואלי: אני יכול להעריך את זה, אני מעריך את זה בשנה וחצי. אני לא מבין כל כך גדול בהנדסה, את החלק הזה עשו החכ"ל, אבל אני מדבר פה בשם כולם כרגע, ריכזתי את הדברים פחות או יותר. זו דעתי – חלופה 3 שלא היתה עוד על השולחן. היו 2 חלופות.

גב' שרית אסרף-לוי: מה סדר הגודל של עלויות לעומת החלופה השניה?

מר ירון שמואלי: אין לי מושג. אם זו חלופה 1 לשימור, זה כמו הריסה ובנייה, זה אותו דבר כמעט.

מר אדם קניגסברגר: לא נכון.

מר ירון שמואלי: ברור, איזו שאלה? אנחנו צריכים להקל על המבנה, לשבור את כל הקירות, להכניס מערכות מיזוג חדישות שלא יכולות להיתפס על תקרות שהן תקרות כמו פל-קל שלא יכולות לתמוך כאלה דברים. שום גופי תאורה לא יכולים לעמוד על הדברים האלה. בלתי אפשרי לעשות במבנה הזה שום דבר מבחינת שימושים. אפשר, אבל לא הרבה דברים.

מר כרמל שאמה הכהן: ואיך יגיעו לקומה האחרונה, אם אתה רוצה חלל שלא עובר בו שום דבר?

מר ירון שמואלי: כנראה שהיא לא תהיה נגישה. מותר שחלק ממבנה גם לא יהיה נגיש, אם לא נעשה שם משהו ציבורי. זאת אומרת, אם זה לא יהיה משהו פתוח לכלל הציבור. כמו שאמרתי, אפשר להשכיר את זה לרדיו אזורי, אפשר להשכיר את זה לחדר ישיבות וכדומה. אפשר לעשות גם, יש גם מעלונים היום שהם גם לא מעלית, שהם על המדרגות. גם זה אפשרי. אבל שוב, אני לא מתכנן, אני לא מבין בבנייה, אני רק אמרתי את הדברים כפי שהם.

מר מוטי כהן: אין תוכנית כלכלית, כלומר, מעליות ומה הצפי להכנסות מהמקום הזה.

מר ירון שמואלי: למקום הזה יש יותר, אני אקרא לזה, ערך,

מר מוטי כהן: עזוב את הערך. הערך זה נכון, אתה צודק ואין ספק. אבל בין העלויות לבין הצפי של הכנסות,

מר ירון שמואלי: אנחנו נצטרך בכל מקרה, המנכ"ל, לבנות מבנה, ואני בספק אם הוועדה המחוזית יתנו לנו לבנות מבנה, להשכרת הסירות. הרי פעם, מי שזוכר, איפה שהיו הסירות היו מבנים להשכרת סירות, לשים ציוד, לשים שם חליפות, קופות וכל הדברים האלה. אנחנו מתכננים שבקומה 0 תהיה האפשרות לעשות גם איזה מזנון קל שזה מכניס הכנסה, גם את המבנה עצמו להשכרת הסירות, זאת אומרת, שאנשים ייקחו משם את האפודים או את כל מה שהם צריכים, להמתין, לשתות משהו, וכמובן שתהיה גם כניסה למי שרוצה לעלות לאירוע. אם החברה שלמטה מייצרת את המזון, אז היא תוכל,

מר מוטי כהן: אני שואל, אם המקום הזה סגור עשרות שנים, אני מאמין שהיה איזה קו חשיבה בנושא הזה, אלא אם כן אפשר לסתור את קו החשיבה מעבר לערך הערכי, המוסרי, התדמיתי, אין לי ספק בנושא הזה. השאלה מה העלויות ומה ההכנסות העתידיות.

מר ירון שמואלי: אנחנו לא עשינו את הדברים האלה, בגלל שאנחנו לא עבדנו על הקו של העלויות. אני מעריך את הדבר הזה במבנה חדש, הערכה גסה ממה ששמעתי מכל הפגישות, בין 8 ל-10 מיליון, עם ה-1-. אני חושב שה-1- יכול להיות אטרקציה מדהימה למי שיורד למטה ויכול לראות. 1-, אם המים יהיו צלולים ויהיו דגים, אפשר ליצור אפילו אקווריום סביב הזכוכית הזאת, זאת אומרת, מים בתוך מים, אפשר ליצור פה משהו מדהים עם רעיונות קצת שונים מכל מי שהגיע לפה. אני חיברתי פה את כל הרעיונות של הרבה אנשים. זה לא היה רעיון אחד. זה אוסף של רעיונות. אני מודה, זה משהו שחשבתי עליו מכל מיני כיוונים.

עו"ד דוד מנחם: תרשה לי להעיר, המנכ"ל, רננה לא פה, אבל מהזיכרון שלי של,

מר כרמל שאמה הכהן: רננה פה. רננה פה.

עו"ד דוד מנחם: היא פה? אז היא תגיד יותר, כי היא הביאה תחשיבים. בין 8 ל-10 לעומת 14-15. כל מיני דברים כאלה.

מר ירון שמואלי: פחות. אין לי את זה מולי כרגע, אבל,

עו"ד דוד מנחם: רק שניה, ירון. וגם ישבנו יום אחד בביקור, היינו שם בסיור, וראינו. אז קודם כל, המנכ"ל, יש עלויות, יש מסמך של עלויות, פשוט יש שני מסמכים של עלויות לגבי מה שאדם אמר, והוא צודק, יש הבדל בין שימור לבין הריסה ובנייה, הוא צודק. אלה הפערים שהיו בעיקרון בין שתי החלופות במסמך שרננה הביאה לעומת מסמך אחר שהובא. אבל אם רננה פה, אז שהיא תדבר. חשבתי שהיא לא פה.

מר כרמל שאמה הכהן: מי רוצה לדבר, קודם כל מחברי ההנהלה? אחרי זה נעבור לרננה.

מר אדם קניגסברגר: כרמל, יש לי הרבה מה להגיד, אז אני הייתי מעדיף שרננה,

גב' עדנה וידל: אני הייתי רוצה לשאול.

מר אדם קניגסברגר: בבקשה.

מר כרמל שאמה הכהן: כן, עדנה.

גב' עדנה וידל: ירון, המבנה שאתה מציג עכשיו, מי תכנן אותו?

מר ירון שמואלי: זו הדמיה שעשינו סתם ככה ב-vision שלנו, איך שאנחנו רואים. היום הרי ה-ווייב שאנשים נכנסים לכל מיני מקומות שהם באים,

גב' עדנה וידל: או קיי, לא משנה, רק רציתי לשאול, הוא לא הופיע קודם המבנה הזה. עכשיו יש לי שאלה נוספת.

מר ירון שמואלי: לא, הוא לא הופיע באף מקום, לא.

גב' עדנה וידל: שאלה נוספת: בכמה המבנה הזה גדול מהמבנה הקיים?

מר אדם קניגסברגר: רגע, מי תכנן אותו? לא הבנתי.

גב' עדנה וידל: זה מה ששאלתי.

מר ירון שמואלי: זה לא היה שום תכנון של אף אחד. אנחנו חשבנו שבגלל שיש מחלוקת גדולה בין אלה שרוצים לשמר ולזכור את הצורה הזאת של המבנה הזה, כי זה בכל תמונה ובכל פוסטר שנים; לבין אלה שרוצים סוף סוף לעשות בו המון המון שימושים – אי אפשר לעשות במבנה הקיים שום שימוש. את זה אני יכול להגיד לכם בוודאות.

מר אדם קניגסברגר: אני חוזר עוד פעם, ירון, לא ענית לי. מי תכנן, יש פה תמונה, מי תכנן את הדבר הזה? איזה מהנדס תכנן את זה?

מר ירון שמואלי: אין פה שום תכנון, אדם. אני אומר, אם מישהו יצרה לתכנן,

מר אדם קניגסברגר: אבל אני רואה תמונה. מה זה התמונה הזאת?

מר ירון שמואלי: התמונה זו הדמיה של מה שאנחנו חושבים שככה,

גב' עדנה וידל: מי עשה את ההדמיה?

מר אדם קניגסברגר: אבל מי עשה את זה?

מר ירון שמואלי: יעל שעובדת איתנו על שיקום האגם. ביקשנו ממנה את ההדמיה בצורה כזאת ולא בצורה,

מר אדם קניגסברגר: החברה הכלכלית תגיד.

מר ירון שמואלי: לא, לא, לא, מה פתאום? אנחנו, בשיקום האגם, בפרויקט הזה שאנחנו עושים את שיקום האגם, היועצת שמלווה אותנו בשיקום המים, בהצללת המים.

גב' עדנה וידל: אני עוד לא קיבלתי תשובות בכמה גדול המבנה הזה מהמבנה הקיים.

מר ירון שמואלי: אני מעריך, הגודל הזה זה סתם הדמיה. אני מעריך שבערך 30% ממה שקיים היום, זה מה שצריך להגדיל את הגודל של המבנה הקיים. העלויות יהיו אותו דבר כמו לעשות את השימור. אבל יש פה אנשים שמבינים במספרים, כמו רננה, אני לא התעסקתי בזה, כי החכ"ל עסקו במספרים.

גב' עדנה וידל: או קיי. שאלה נוספת – למה החלטתם, דווקא ההדמיה הזאת היא נחמדה, אבל בקומה העליונה, למה לא ללכת עד למתאר של המבנה ולנצל אותו עד תומו? כי הרי זה ממילא מחודש. אז למה לא לקחת את זה ולנצל אותו עד תומו, או שלעשות שם מרפסת תצפית?

מר ירון שמואלי: זה מה שאמרתי, תסתכלי, במצגת כתוב, קומה 2 יכולה להיות עמדת צפרות, תצפית, חדרי למידה, עבודה, הכול יכול להיות זכוכיות בכלל.

גב' עדנה וידל: אתה לא יורד לסוף דעתי. אני מתכוונת על המתאר של הגג. למה המבנה העליון לא מגיע עד למתאר של הגג?

מר ירון שמואלי: בסדר, זה תכנוני, לא נכנסתי לזה, זה רק מי שעשה את ההדמיה.

גב' עדנה וידל: אז אתה יודע, אם כבר מתכננים ומחדשים, לפחות שאפשר יהיה לעשות שם תערוכות וכאלה.

אני רוצה להגיד דבר נוסף – אני נגד חדרי עבודה שם, הדבר הזה לא מיועד לחדרי עבודה, לא חסר ברמת גן חדרי עבודה בשביל לבוא ולקחת את זה להשכרת חדרי עבודה. בשביל זה יש מגדלים. זה קודם כל.

מר ירון שמואלי: יש כאלה שרוצים לבוא ולשבת דווקא בטבע, בקיימות, ולהשכיר גם,

גב' עדנה וידל: בטבע – שיישבו על הדשא. הם לא יכולים להשכיר את זה כמשרד, כחדר עבודה. מה שכן מצא חן בעיני, זה הרעיון שלך של לעשות אקוריומים למטה. אני בעבר העליתי את זה, את הרעיון של לעשות אקוריומים, אקוריום גדול, ואז אתה גם לומד על הדגים השונים, וגם זה יפה לעין, וגם זה מעניין וכו'.

עכשיו אני רוצה להגיד עוד משהו. בואו נזכור שלפני 20 שנה, כשסגרו את זה, או 30 שנה, לא היתה תרבות בתי קפה מפותחת כמו שיש היום. היום תרבות בתי הקפה ומעבר לזה לאוכלוסייה הצעירה, שה-life style שלה שונה ממה שהיה לפני 30 שנה, בית קפה כאן זה ראוי ביותר, ואני לא הייתי עושה מזה אולם אירועים, הייתי עושה בית קפה. כמו שבנחלת שבעה יש את בית הקפה של עגנון שם, 'תמול שלשום', לעשות פה בית קפה ולמעלה משהו תרבותי. זה יהיה מאד יפה. אנחנו נרחיב את זה עד למתאר ואז זה יהיה מאד יפה, ולמטה את האקוריומים. ואז יש לך עוגן, עוגן של בילוי, נקוד.

מר ירון שמואלי: את מחזקת את מה שכתבתי, עדנה. קומה 0 – זה ממכר מזון, זה בית קפה קטן שלא מצריך אפילו הפעלת שומנים ודברים כאלה, משהו כזה כייפי.

מר כרמל שאמה הכהן: ירון, אבל אתה אמרת לי שיש אופציה להשתמש במבנה הקיים לצורך לימוד מקצועות ימיים ו - -

מר ירון שמואלי: נכון, נכון, כל זה, אמרתי, גם 1- וגם קומה 0,

מר כרמל שאמה הכהן: לא, אמרת לי במבנה הקיים, בלי להרוס אותו.

מר ירון שמואלי: כן. אבל אם אנחנו הולכים רק על זה, ראש העיר, אז קומה 1 נעלמת בעצם, כי אי אפשר לעשות בה שימושים עם כל כך הרבה עמודים באמצע. אז נעשה בה, לא יודע מה, אבל היא ממש 'פיציתי'. גם נצטרך לשנות בה המון דברים. לעשות חדרי מילוט, מזגנים אני לא יודע איך להכניס שם בלי לכער את המבנה הזה. מי שזוכר, המבנה הזה היה מלא מלא קוביות מסביב, זה קוביות של פעם, של מזגנים. זה לא משהו שאפשר היום לקרר כזה מבנה.

מר כרמל שאמה הכהן: המזגנים לא יכולים לשבת בקומה ה-3 למעלה, שאין לה שימוש והיא לא מונגשת?

מר ירון שמואלי: חבל, להיפך, היא יכולה להיות קומה מדהימה לצפייה. אבל אני אומר שוב, אם נעשה פה איזה צ'ילר מוחבא או משהו כזה, שייתן מענה לכל הקומות, זה יהיה תכנון חזק.

עו"ד רועי ברזילי: ראש העיר, אפשר להתייחס?

מר כרמל שאמה הכהן: כן, בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: אני כל הזמן החזקתי בגישה, לא בעניין של השימור אלא בעניין של הפרקטיות, המבנה הזה הרי יצא למכרז בעבר, בקדנציה של בר, בתחילת הקדנציה של בר הקודמת, ונכשל גם ב-BOT. ובכל השיטות, כלכלית כנראה אנחנו יודעים שזה לא יחזיק את עצמו, בטח לא יצירה גדולה שתוכננה על ידי האדריכלים אז בשעתו. אני חושב שהמינימום, שכל מה שיביא את המינימום ההכרחי כדי להכשיר את הבניין הזה, כמעט לכל פעילות, אם זה מסעדה בלי שזה דורש יתר מדי אלמנטים או חדרי עבודה, אבל להשמיש את זה במינימום השקעה בשלב הזה, של חיזוק העמודים. אולי דווקא אני מתחבר לדברים של עדנה, אם ניתן לעשות את זה, להרחיב את היציאה לגג שם עד הקונטור של המבנה, של

הקומה מתחת, זאת אומרת, להרחיב אותה לגובה ולא לרוחב, ולייצר באמת רק קומה ראשונה של בית קפה, ללא צורך במעלית והנגשה, וחדרי עבודה למעלה באמת יכולים, לא חייבים להיות מונגשים, ואז לחסוך באמת למינימום ההכרחי ולהכשיר כבר את המבנה הזה.

גב' עדנה וידל: לא מונגש אתה לא יכול לעשות.

עו"ד רועי ברזילי: לא מונגש אני לא יכול את המסעדה, אבל אני בהחלט יכול לתת שימושים שמוגדרים כשימושים מוגבלים והם לא עסקיים למעלה.

גב' עדנה וידל: עדיין, עדיין אתה לא יכול לפי החוק. אתה לא יכול, רועי, זה לא חוקי.

עו"ד רועי ברזילי: אני יכול שמשרדים במוזיאון לא יהיו מונגשים שאין צורך לנגישות, שרק מיועדים לעובדים. כל מה שפתוח לציבור אני חייב לדאוג להנגשה.

גב' עדנה וידל: גם כשזה לא לציבור. אם יום אחד יהיה מנהל שהוא נכה, מה קשור?

עו"ד רועי ברזילי: אני אומר לך שאין עם זה בעיה, לפחות לנו ככה נאמר.

גב' עדנה וידל: שרית, מה את אומרת? שרית מומחית בזה.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא מדבר על, צריך להיות משרדים או משהו שיאפשר להיפטר מהנושא של ההנגשה לקומה העליונה.

גב' עדנה וידל: אבל, רועי, יש לך מבנה כל כך מיוחד, למה שלא תנצל אותו לתרבות, למשהו שישרת כמה שיותר אוכלוסיות.

עו"ד רועי ברזילי: אין בעיה, אבל זה הכול עלות ותועלת. אם הנושא של ההנגשה של הקומה ה-2 יגרור הקמת מעלית באמצע המים בבעלות של 8 מיליון שקל, לדעתי זה לא ראוי, בשום קנה מיד. ולכן צריך לעשות את המינימום ההכרחי, מצידי שקומה ה-2 תהיה מחסן.

גב' עדנה וידל: היא לא חייבת להיות על המים.

עו"ד רועי ברזילי: אז אני אומר, כל עוד לא ניתן להנגיש את זה בעלות סבירה, אז לא כדאי להנגיש את זה, כדאי רק להנגיש את הקומה ה-1 ולהסתפק בזה.

גב' שרית אסרף-לוי: רועי, לא הבנתי אבל בעד איזה חלופה אתה – בעד השימור של הקיים או בעד הקמת חדש שמתכתב עם העיצוב של הקיים?

עו"ד רועי ברזילי: אני מאד בעד להשאיר את המצב הקיים, להשתמש עד כמה שניתן בקונסטרוקציה הקיימת ובמבנה ובמראה שלו הקיים. אפשר להוסיף על הקונטור הקיים עוד קומה אולי, ככל והקונסטרוקציה תוכל לתמוך בזה, התוספת שעשינו לקונסטרוקציה, ולהסתפק בזה. ככל ולא ניתן להקים מעלית לצורך הנגשה לקומה ה-2 וה-3, אז נסתפק במקום הזה, אפילו כמחסן. העיקר שהקומה ה-1 תוכשר לבית קפה, מסעדה או איזה שימוש שנחליט. אבל הכיוון שלי הוא כיוון מינימליסטי, וגם במובן הזה להשאיר את השימור, עד כמה שיותר להיצמד לשימור הקיים, למצב הקיים.

גב' שרית אסרף-לוי: אז שאלה אחרת: מה העלויות של השימור המינימליסטי לעומת קמה של החלופה ה-3? מישהו עשה הערכת עלויות?

מר ירון שמואלי: החכ"ל עשו את העבודה הזאת. קובי לא פה, ואני לא יודע, הם היו צריכים לענות על המספרים.

עו"ד רועי ברזילי: אם אני זוכר נכון, תקן אותי אם אני טועה, הטווח היה בין 8 מיליון שקל למשהו מינימליסטי, לסכומים של קרוב, אתה יודע, מעל 14-15 מיליון.

מר ירון שמואלי: נכון, זה אני יודע, אבל אני לא יודע להגיד את המספרים המדויקים אז אני לא רוצה להגיד.

גב' עדנה וידל: אבל, ירון, אנחנו זכאים לקבל סיוע בשימור ממחלקת השימור המחוזית או משהו כזה. אם אתה זוכר, היה שיח על זה והיא אמרה את זה מפורשות, שהשימור יכול לעלות פחות. וחוץ מזה, בגלל שזה שימור מחמיר, אז אפשר לקבל סיוע.

מר אדם קניגסברגר: זה לא שימור מחמיר, סליחה, זה לא שימור מחמיר, זה שימור בדרגה ב', אפשר לעשות שינויים ותוספות.

גב' עדנה וידל: לא, אבל אם אנחנו הולכים על השימור כמו שרועי אמר, אני מתחברת לרועי, לא משנה, גם בשימור אנחנו יכולים גם לבקש תמיכה מוועדת השימור המחוזית. אתה זוכר שהיא אמרה את זה או לא?

מר אדם קניגסברגר: בוודאי. הכול כתוב.

גב' עדנה וידל: הכול כתוב. אז אפשר להשתמש גם בכסף הזה ואז זה מקזז לנו עלויות ואנחנו נוכל לעשות דבר יפהפה, שימור יפהפה.

גב' שרית אסרף-לוי: על איזה סדר גודל של עלויות דיברו באופציה ב'?

מר אדם קניגסברגר: אני יכול לענות, אבל הייתי מעדיף שרננה,

גב' עדנה וידל: אבל איפה החכ"ל? שהחכ"ל יענו, הם עשו את התמחורים.

מר ירון שמואלי: הם עשו את הדבר הזה, נכון.

גב' עדנה וידל: למה הם לא פה?

מר כרמל שאמה הכהן: אני ביקשתי מרננה גם לעלות ולהציג לנו, כמי שליוותה את התהליכים שקשורים בעניין, לפחות את חלקם, לתת לנו סקירה ונשמע גם את עמדתה. נכון שהיא לא חברת הנהלה והיא לא מצביעה בסופו של דבר בהכרעה, אבל היא היחידה פה שיש לה, היא מחזיקה גם כובע ציבורי כנבחרת ציבור, וגם כובע מאד מאד מקצועי כאדריכלית בעל ניסיון רב. כן, רננה, בבקשה.

אדר' רננה ירדני: לא הייתי במשרד כשהתחלתם ולכן בהתחלה הייתי על הטלפון, סליחה. אני לא יכולה להגיד יותר מאשר שהתהליך שאתם מקיימים עכשיו בהנהלת העיר הוא לא פחות מאשר בגידה. חברים, אני באתי לעיר הזו מתוך מטרה לתרום מקצועית ככל שאפשר, שהרי המקצוע שלי בעצם זה תכנון אורבאני. זה המקצוע. יש עוד מקצוע, אבל זה המקצוע הראשי. הדבר הראשון שעשיתי, ויעיד על כך ראש העיר, זה למסד שני דברים, שהפנדמיה קצת הפריעה לנו בדרך, אבל לא לעניין אחד והוא תחרות – תחרות עירונית אחת מדי שנה. כשבאתי לבחון, ראש העיר עוד לא הבין מה אני רוצה מהחיים שלו כשבאתי לבחון מה האלמנט המרשים ביותר, החשוב ביותר שחייב חידוש, בהתייעצות עם מי שהיה מ"מ ראש העיר באותם ימים כמובן. הגעתי לבית על האגם, שמוכר לכל, גם אני בתור חדשה בעיר הכרתי משנים קודמות, והדבר הזה הוא פשוט לרועץ לעיר הזו מזה שנים. חברים, מה שאתם עושים כרגע זה פשוט לא מקצועי, לא רציני. אינני מכבדת את התהליך כפי שהוא כאן. אתם רואים כרגע תמונה על הקיר שלא נעשתה על ידי אדריכל, ואם נעשתה, אם אני הייתי אדריכלית לא הייתי מעזה לעשות rendering כזה, הוא גם rendering לא מקצועי. אין כאן פרוגרמה מולכם, אין כאן הערכות מחיר. אני נמצאת כאן כרגע מולה עם תיקים שאני לא מתכוונת לפתוח אותה כרגע, שכוללת בתוכה – בדיקה כלכלית, בדיקה בטיחותית, בדיקה תקשורתית, בדיקת קונסטרוקציה כמובן, בדיקות נוספות, כיבוי אש, כל הבדיקות האלה ובעיקר בדיקה כוללת של המשמעות האדריכלית של הבית על האגם.

חברים, בנושאים של שימור עסקתי ב-30 שנה האחרונות, למרות שוועדות שימור יש רק ב-15. ואני אומרת לכם, אין לי ספק שלבניין הזה יש משמעות אדירה מבחינה עירונית, אני לא אמרתי שלא, המיקום שלו, הייחוד שלו זה המיקום שלו, בקיצור. אין דבר כזה שבניין כזה, יעבדו על פי דרגה ב' בשימור כפי שהוא מקובל באתרים אחרים. זה לא עובד. כלומר, אם א' זה שימור מחמיר ו-ב' זה שימור חלקי עם תוספות ו-ג' זה שימור של הרעיון, של ה'אייקון' ובנייה מחדש, זה מה שהייתם אמורים לשקול כרגע. אין לכם את הכלים לשקול את זה. אתם לא רואים את מה שהחברה הכלכלית יחד איתי, בהנהלתי בזמנו עשו. אין לכם מושג כמה חומר חסר לכם, בדיוק כמו שאתם הערתם כרגע. רועי, אין לך מושג אם ניתן לעשות את מה שאתה הצעת, אין לך את הנתונים. צדקת רק בדבר אחד, שכל מה שעשיתם, ניסיתם לעשות בעיריית רמת גן, ניסינו, נגיד ככה, אבל לפני הקדנציה הזו, לא צלח. הבניין הזה, מתוך 32 שנים של קיימות שלו, 31 שנים, סגור במשך 16 שנים. זה לא אומר כלום? זה לא מעיד על משהו?

אני מודיעה לכם, מה שאתם רואים כאן זה ציור ותו לא. אין כאן לא עמוד אחד, אין כאן לא שימוש בקומת הקרקע הכי נגישה, הכי נצפית, הכי ניתנת לשימוש. אין כאן חשיבה על מה שבתת הקרקע. אין כאן ולו רמפה אחת שחייבת להיות כאן. אין כאן שימוש בחלק העליון. תרדו מהחלומות. הבניין, או שיישאר לדראון עולם, וזו גם החלטה, זו החלטת ראש העיר בשנתיים האחרונות – אין בעיה, שיישאר כמו שזה, בתוך האגם. עד שיגיע מישהו עם קצת אומץ, ואני לא אומרת שאין לך ראש העיר אומץ, במקרה הזה אין לך אומץ, ושנינו יודעים למה.

אני מודיעה לכם, הבניין הזה לא יקום ולא יהיה. אם עדנה הזכירה כאן, ובצדק הזכירה, נחלת שבעה תמול שלשום, או גן סיפור שאנחנו מכירים ממקומות אחרים, בוודאי אפשר להקים כאן דבר נהדר. הפרוגרמה שהוצעה במסגרת תחרות היתה פרוגרמה אמיתית אפשרית ורנטבילית, שמצדיקה הקמה בעיניים של היזם. כי כמו כל בניין בעיר, אם אין כדאיות כלכלית, לא יקום. אתם רוצים לבנות מבנה לבד? אין בעיה. אני זוכרת את המספרים. אפשר להוציא מהכיס, מה יהיה למועדון, לחוגים, לסירות, זה מצדיק הוצאה של 15 מיליון שקל לערך? תשכחו מזה, זה לא יהיה פחות מזה, שתבינו טוב. אני באה ואני אומרת דבר כזה, מתוך 64 אדריכלים שהגישו לתחרות לפני שנתיים, ב-2019, זכו 4 במקומות הראשונים. מתוכם יש אחד שזכה ראשון, שהו בניין שיהיה בשערים הראשיים של כל ה"ז'ורנלים" המקצועיים אם יקום. אבל היה גם מקום שני, והמקום השני לדוגמא יותר מזכיר את הבניין עם הזיכרון ההיסטורי של מה שאתם רואים, או לא מה שאתם רואים כאן אלא מה שאתם מכירים באגם. והיה גם מקום שלישי. אם רוצים להעלות לדיון החלטה לבחירה בין מקום

ראשון למקום שני, אני אתכם. מה שאתם רואים כאן כרגע, מכניס אתכם לי'לופ' של עוד חצי שנה התקשרות עם אדריכל ועוד שנה של תכנון ובדיקה מול הוועדה המחוזית. ובסוף, אני מודיעה לכם, כאשת מקצוע, לא כחברת ועדה עכשיו, לא כחברת מועצה, כאשת מקצוע, אתם תקבלו כל מיני וריאציות של התחרות. בתוך התחרות, יש לי כאן סרט של 7 דקות שאני יכולה להציג לכם, שבו אתם תראו את הבחירה של האדריכלים, שאגב, יכלו לבחור – שימור או לא שימור. ושלחנו להם גם את תיק השימור המלא, של משהו כמו 200 ומשהו עמודים. שלחנו להם את כל ההחלטות של ועדות שימור. לרגע לא הסתרנו מידע בהקשר הזה בכלל. כשאני ניגשתי למלאכה גם לא היתה לי דעה חד משמעית. ברגע שקיבלתי 61 תוכניות, שחלקן של אדריכלים תושבי העיר, שמציעים לבטל בלית ברירה את המבנה הקיים, בגלל הקונסטרוקציה שעוד תיפול לנו תוך כדי שיפוץ; בגלל חוסר בכל מה שצריך מבחינת גישות; בגלל מעלית שאין; בגלל כל הנושא של השטח. יש שם, חלק מהבניין בקומה התחתונה בגובה של 2.50, זה לא עומד בשום סטנדרט של שום מבנה ציבור. אתם תתקדמו, תבחרו את התמונה שעל הקיר פה, אני מסירה ידיי מדבר כזה. אתם עושים עוול לעיר, עוול לאגם ועוול לאינטליגנציה האישית של כל אחד מכם. אם אתם רוצים, אני יכולה להראות לכם.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> רננה, בקיצור, אם לא מקבלים את דעתך – כולם מטומטמים ולא אחראיים.

<u>אדר' רננה ירדני:</u> אם לא מקבלים את דעתי, אחד מהשניים,

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אם לא מקבלים את דעתך – כולם מטומטמים ולא אחראיים. הבאנו אותך לפה לא בתור חברת אופוזיציה, אלא בתור ידע מקצועי. ההטפות האלה מיותרות. עמדה קיצונית היא תמיד פחות משכנעת, תלמדי. עמדה קיצונית היא תמיד פחות, לשני הצדדים דרך אגב. אני מסנן את עמדות הקיצון בעניין הזה מכאן ומשם.

<u>אדר' רננה ירדני:</u> ראש העיר, מי שנוהג לעשות משאל עם על נושאים שבדילמה, זה אתה, נכון? אתה עשית משאל עם אחרי התחרות. ושלחת את הקיים ואת המוצע במקום הראשון בלבד, אולי חבל לא במקום השני גם. אתה זוכר את התוצאה? כי אתה מחקת את זה. אתה זוכר מה התוצאה?

מר כרמל שאמה הכהן: אני זוכר היטב, אני לא זוכר שמחקתי את זה.

אדר' רננה ירדני: התוצאה מחוקה, אני לא מוצאת אותה. התוצאה היתה,

מר כרמל שאמה הכהן: בין זה שאת לא יודעת לחפש לבין מחוק יש מרחק.

אדר' רננה ירדני: אין שום בעיה, אתה יודע לחפש טוב ממני,

מר כרמל שאמה הכהן: לא, כדאי שתדייקי, תגידי – אני לא מוצאת את זה.

אדר' רננה ירדני: יש לך 'פור' עלי בכמה דברים.

מר כרמל שאמה הכהן: לא זה, זה 'בייסיק'.

אדר' רננה ירדני: אין ספק, אבל תרשה לי להשלים את המידע הזה. 83% מאלה שראו לנכון להגיב לפוסט הזה שלך, הגיבו בעד המבנה החדש. ו-17% בעד הישן. מה הוא אומר? אומר שני דברים: א', האחוז מדבר בעד עצמו. ב', מי שבדרך כלל מגיב לפוסטים האלה, מן הסתם זה הדור הצעיר. חברים, אנחנו מתכננים כאן לדור הצעיר. אתם שבויים בתוך מצג של בניין על אגם של שנות ה-50 וה-60. אני לא אומרת שאין לו ערך, עצם הבניין על האגם. מי שתכנן אותו, אגב, אתם יודעים מי זה? זה בכלל המהנדס של העיר רמת גם באותם ימים. הוא לא היה אדריכל. זה הבניין היחיד שהוא תכנן, כבוד ראש העיר, היחיד, וכך הוא נראה וכך הוא נבנה.

מר אדם קניגסברגר: גם זה לא נכון.

אדר' רננה ירדני: ככה בונים בניין ציבורי? אפילו בשנות ה-60. מילא, יש בניינים של שנות ה-60 בתל אביב הרבה יותר מפוארים.

מר כרמל שאמה הכהן: רננה, הבנו.

אדר' רננה ירדני: אתה הצלחת ... אחד אחד, וכוח השכנוע שלך ידוע בפי כל.

מר כרמל שאמה הכהן: אני עוד לא אמרתי מילה. להיפך, אמרתי שעוד אין לי עמדה.

אדר' רננה ירדני: אז למה אתה אומר שכולם מטומטמים? אף אחד לא מטומטם פה. אני באה ואני אומרת דבר כזה, אפילו את מנכ"ל הפארק הלאומי שמעתי באוזניי לא פעם ולא פעמיים ולא 5, הרבה יותר, מדבר על כך שהוא בעד התפארת של בניין חדש, כי הוא מבין שאת הישן אי אפשר להקים. לא יעלה על הדעת, אני ידעתי על הפגישה הזו בשעה 4:30 היום אחר הצהריים. בין 5:30 ל-6:30 אתה יודע טוב מאד איפה הייתי, אצלך, או משהו כזה, 5 עד 6.

מר כרמל שאמה הכהן: טוב, זה היה מו"מ קואליציוני מתקדם.

אדר' רננה ירדני: אני אומרת לכם, אני מוכנה להציע לכם, החברה הכלכלית השקיעה, אתם השקעתם, העיר השקיעה מאות אלפי שקלים בבדיקה של הבניין הזה וכמובן גם עם התחרות. אתם לא רוצים לראות את התוצאות? אתם לא רוצים לראות את כל מידע לפני קבלת החלטה כזו? לא, לא כולם מטומטמים, כרמל, אבל כולם צריכים להבין שאין להם את המידע כדי להחליט.

מר כרמל שאמה הכהן: גם לא מטומטמים לדעת אם יש להם את המידע או לא. עזבי, רננה.

אדר' רננה ירדני: אני לא השתמשתי במילה הזו. אתה השתמשת.

מר כרמל שאמה הכהן: רננה, רננה, רננה, בואי,

אדר' רננה ירדני: אתה השתמשת.

מר כרמל שאמה הכהן: הזמנתי אותך, הרי את בכלל לא חברת הנהלה, הזמנתי אותך כדי שתגידי את עמדתך. כל שאר הדברים היו מיותרים.

אדר' רננה ירדני: תראה, אני יודעת שגם ממלא המקום שלך ביקש לדבר אחרי. למה? כי הוא הולך לדבר על אלמנט השימור. הוועדה המחוזית, תבינו, בוועדה מחוזית יש יו"ר, יש מתכנן או מתכננת שאנחנו עוד לא יודעים מי זה החדש, ויש גם ועדת שימור עם יועץ שימור. הדבר הראשון שיועץ שימור רוצה לעשות זה לשמר כל מה שבא לידו. כמובן. אז בוודאי כשאתה מזמין את יועץ השימור לישיבה של ועדת שימור רמת גן, תשמע בדיוק מה שאתה רוצה לשמוע. הרעיון לפתוח את זה לדעה קצת יותר רחבה ולא עשיתם את זה. אני ביקשתי, מהיום שאחרי התחרות, ללכת איתך לוועדה המחוזית, לדניאלה ולכל מי שהיה שם או עוד יהיה שם. ואני חשבתי שתחכה עד שיתחלפו האנשים כי זה עומד לקרות בחודש הקרוב. כולנו יודעים את זה. בואו נשמע את דעתם. ולא רק את אנשי השימור. אני מבינה את מצפונו של אדם שקרוב לליבו כל מה שמהווה זיכרון עירוני, אני מבינה את זה, זה לא שאני לא מבינה. אני חושבת שבעניין הבניין הספציפי הזה, לאור המצב הקונסטרוקטיבי הקשה שלו, לאור הבנייה הבלתי מקצועית, שלא לדבר על התמונה שכאן שהיא ממש לא מקצועית, ההוא עוד איכשהו, זה לא רציני להחליט כפי שאתם מתכוונים להחליט עכשיו. לא רציני. אני מתפלאת עליך.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה, רננה. רננה, תודה רבה. אנחנו נמשיך את הדיון הזה בסעיף הזה בישיבה הבאה, כי פשוט יש עוד הרבה שרוצים לדבר ואני חייב לסיים בדקות הקרובות, ויש לנו עוד סעיף.

החלטה:

נדחה לישיבת ההנהלה הבאה.

7. מחוץ לסדר היום: אישור נסיעה לכנס ערים חכמות בברצלונה.

מציג: כרמל שאמה הכהן, ראש העיר.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> נסיעה לכנס ערים חכמות ברצלונה 21-20. יש פה מכתב מטעם מנהלת קשרי חוץ לילי לביא, עם סך כל העלויות 1,810 $. למיטב זיכרוני, אנחנו הצענו גם לכמה, רציתי שחברות וחברי מועצה ייסעו, לצערי כל מי שהצענו, למיטב זיכרוני, לא הסתדר לו או פחות עניין אותו התחום, אבל בסוף נוסעים נכון להרגע,

<u>גב' עדנה וידל:</u> לא, אני רוצה לדייק את זה. אני, בגלל הקורונה, כרגע לא רוצה לנסוע ואמרתי שבשנה הבאה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> או קיי, מסיבות כאלה ואחרות.

<u>גב' עדנה וידל:</u> לא שלא הסתדר.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> זה היינו-הך, לא הסתדר בגלל הקורונה, לא אמרתי בגלל מה. היו הרבה שפנו, פנינו למספר חברות וחברי מועצה. כי אני כן חושב שמקבלי החלטות צריכים להיחשף לתכנים כאלה.

<u>גב' עדנה וידל:</u> ברור.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> לכן הצענו, לפי דעתי אפילו ל-5 חברי מועצה. אני גם תכננתי בעצמי לנסוע, אבל בסוף גם לי זה קצת התנגש עם משהו, אז כרגע אני לא נוסע לעניין הזה. אבל מי שכן נוסע וצריך לאשר אותו זה: קובי נח – מנהל אגף מערכות מידע, ומור חריר – מנהלת חדשנות וקיימות. הנסיעה היא מ-16.11.2021 עד 18.11.21. אמרתי את העלות. המימון הוא תקציבי מאגפי המנהלים ומבקשים את אישור ההנהלה. למישהו יש הערות?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני בעד.

<u>גב' עדנה וידל:</u> כמובן.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> כמו כן, בסדר יום המועצה שקיבלתם אתם תראו, יש נסיעות נוספות שנביא לאישור, אני פשוט באמת עד מחר רק

אחליט, נסיעה אחת זה לתערוכת ה-EXPO בדובאי, אנחנו נציע גם לחברות וחברי מועצה להצטרף, אני גם חושב שזה מקום מאד חשוב להיחשף לתכנים שמופיעים שם. ונסיעה יותר מצומצמת, זה לבית הספר התבוני החדש בניו יורק. אתם יודעים שאנחנו רגע לפני הוצאת היתר, או לדעתי אולי כבר יצא היתר לבניית בית הספר התבוני בקרית החינוך. העלות שלו היא, יחד עם אשכול הגנים, כמעט 100 מיליון ₪, ואנחנו רוצים לראות שם בעיקר לגבי המתקנים הייחודיים והתפעול שלו בפועל. יש עוד שאלות גם פתוחות מול שכונת רמת אפעל בעניין הזה. אז תהיה נסיעה קצרה לניו יורק, אבל עוד לא נקבעו תאריכים, עוד לא נקבע שום דבר, אני רק מעדכן אתכם. אלה שתי הנסיעות שיהיו בחודשים הקרובים. אבל מאחר ואני לא יודע מתי תהיה ישיבת המועצה הבאה, אני מביא את זה באופן עקרוני לישיבת המועצה הזו מבחינה פרוצדורלית. ברגע שיוחלטו תאריכים, אז גם לילי לביא, לפחות לגבי ה-EXPO בוודאות, לגבי ניו יורק – נוסע המנכ"ל איתי וסמנכ"ל התשתיות עזרא נחום, ואולי עוד יצטרפו אחד או שניים מהדרג המקצועי, מהנדסת העיר. לדובאי עוד לא נקבע שום דבר. זה העדכון בעניין הזה. למישהו יש הערה לגבי כנס ערים חכמות? זה בעצם הדבר היחידי שמאשרים. כל השאר נתתי רק כסקירה. בין היתר, ירדתי מברצלונה בגלל הנסיעה לניו יורק שהיא הרבה יותר חשובה לי, של בית הספר התבוני. למישהו יש הערות?

<u>גב' שרית אסרף-לוי</u>: לי יש שאלה אחרת, לא קשורה לנסיעות. במסגרת ההיערכות לחגיגות ה-100, אנחנו צפויים בקרוב לאשר גם תקציב לשיפוץ ולהגדלה של בית קריניצי?

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> יש תהליך כזה. עוד לא החלטנו אם להשקיע שם את כסף. יש תהליך שמתגלגל במקביל. אני מניח שברגע שהוועדה של חגיגות ה-100 תתכנס, צפויה להתכנס להערכתי בחודש הבא, אז נתחיל לקבל החלטות של מסגרות תקציבים ולראות מה באמת יש ברשותו לצורך החגיגות האלה, גם בשוטף וגם בבינוי, ואז מזה נגזור החלטות. אחד הרעיונות הוא באמת חידוש ושדרוג של בית קריניצי.

<u>גב' שרית אסרף-לוי</u>: בעיני, אם כבר בתעדוף,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> סליחה רק שניה, התוכנית אושרה.

גב' שרית אסרף-לוי: רגע, אדם, שניה, אני מדברת. אני אומרת, בתעדוף הכספי אם כבר צריך לחשוב על אייקון עירוני שראוי לחנוך אותו בחגיגות ה-100, בית קריניצי צריך לבוא לפני המבנה הסגור באגם.

מר כרמל שאמה הכהן: או קיי. בסדר גמור. תודה רבה לכולם על ישיבת ההנהלה.

החלטה:

מאשרים נסיעה לכנס ערים חכמות בברצלונה 2021 עבור קובי נוח, מנהל אגף מערכות מידע ומור חריר, מנהלת חדשנות וקיימות לכנס ערים חכמות בברצלונה בין התאריכים 15-18/11/2021 לפי הפירוט הבא:

עלויות הנסיעה למשתתף:

טיסה, מלון, כניסה לכנס	**$ 1,370**
ביטוח	**$ 30**
העברות	**$ 100**
אש"ל	**$ 310**
סה"כ	**$ 1,810**

מימון תקציבי:

עבור קובי נוח – סעיף תקציבי 1761100510

עבור מור חריר – סעיף תקציבי 1611000750

הצבעה:

אושר פה אחד.

_____

כרמל שאמה הכהן
ראש עיריית רמת גן